

ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ

№ 6
(884)
9.02.2017

ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ:
«МІНІМАЛЬНА
ЗАРОБІТНА ПЛАТА –
ЦЕ НЕ ПОДАРУНОК
ПРАЦІВНИКАМ,
А ОБОВ'ЯЗОК
ДЕРЖАВИ І
РОБОТОДАВЦЯ»

5

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

WWW.PSV.ORG.UA

**ПРОФСПІЛКИ -
ЗА ПІДВИЩЕННЯ
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
РОБОТОДАВЦЯ**
ЧЕРЕЗ НЕВИПЛАТУ
ЗАРПЛАТИ **4**

**УКРАЇНСЬКІ
ТА ШВЕДСЬКІ
ПРОФСПІЛКИ**
ЗАПУСКАЮТЬ
СПІЛЬНИЙ
ПРОЕКТ **6**

**НЕВПИННЕ
ПОДОЛАННЯ
БЕЗРОБІТТЯ -**
ПОСЛІДОВНА
ПОЗИЦІЯ
ПРОФСПІЛОК **10**

ВІЛЬНА ЗОНА

**МИНУВ РІК, КОЛИ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОСОЮЗОМ ПОЧАЛА
ДІЯТИ ПОГЛИБЛЕНА ТА ВСЕОХОПЛЮЮЧА ЗОНА ВІЛЬНОЇ
ТОРГІВЛІ. ЧИ ЗУМІЛА УКРАЇНА СКОРИСТАТИСЯ ПЕРЕВАГАМИ?**

8 - 9

СВЯТА

**В УКРАЇНІ
ХОЧУТЬ ЗМІНИТИ
КАЛЕНДАР
СВЯТКОВИХ ДАТ**

2

МОЛОДЬ

**ЧИ ВИПРАВДАВ
СЕБЕ
РЕЙТИНГОВИЙ
ПІДХІД ДО
СТИПЕНДІЙ?**

3

ЧИ БУДЕМО МАТИ «КАРТОПЛЯНІ» ДАТИ?

Український інститут національної пам'яті підготував проект закону про державні свята в країні. Презентуючи документ, директор інституту Володимир В'ятрович заявив про нагальну необхідність ревізії календаря національних свят. До спадщини радянських часів керівник УІНП відніс Міжнародний день солідарності трудящих – 1 Травня та Міжнародний день прав жінок – 8 Березня.

Також пан В'ятрович зазначив, що буде пропонувати перенести вихідний день з 9 на 8 травня і святкувати День пам'яті та примирення з усією Європою. Натомість 9 травня залишиться Днем перемоги над нацизмом.

«Найближчим часом будемо виставляти на громадське обговорення це питання. Головним завданням в цьому напрямку буде, дійсно, впорядкування цих свят, тому що в нас календар наповнений якимись новими українськими національними святами, а старі радянські все одно залишаються. Усе це потребує певного впорядкування. Я думаю, що цього року депутати підтримають нашу ініціативу і ухваллять цей закон», – заявив В'ятрович.

На його думку, на державному рівні мають відзначатися лише ті свята, які присвячені подіям, що були переломними та надзвичайно важливими для України як держави, наприклад День незалежності та День Конституції. «А не якісь свята, що залишилися нам у спадок від радянського минулого», – додав історик.

Депутати ще не бачили проекту закону, однак у суспільстві вже розпочалась жвава дискусія як на політичному, так і історичному ґрунті: чи справді весняні свята є виключно радянською спадщиною?

Федерацію профспілок обурив такий упереджений підхід до визначення Міжнародного дня солідарності трудящих. На переконання профспілкового активу, це день, коли суспільство висловлює свою повагу до трудової людини, яка власною працею створює національне багатство. До того ж, його відзначають у 143 країнах світу понад півмільярда членів профспілок, а в 90 країнах цей день є вихідним. І низка таких країн не мають жодного стосунку до радянської спадщини.

Те саме можна сказати й про 8 Березня. Це свято сягає коріння 1857 року, коли відбувся перший страйк працівників у Нью-Йорку, які виборювали покращення умов своєї праці. Потім був 1908 рік. І лише в 1910-му ця ідея була підтримала Кларою Цеткін. ООН впровадила цей

день, як Міжнародний жіночий день. Це не виключно радянське свято, тому пов'язувати його з радянською історією недоцільно, стверджують соціологи.

Після бурхливої реакції суспільства Володимир В'ятрович мусив виправдовуватися. Мовляв, свято не скасовується, просто цей день не буде вихідним. Натомість в Інституті національної пам'яті пропонують додати два вихідні – у Шевченків день (9 березня) і День сім'ї (друга п'ятниця вересня). А ще відмовитися від практики перенесення свят, якщо вони припадають на суботу й неділю. Щоправда, це не стосуватиметься Нового Року, Різдва і Великодня. Загалом планують зменшити кількість державних святкових вихідних з 11 до 9.

Справді, в Україні дуже багато вихідних днів. Для країни, яка веде війну проти російського агресора, це недоречно. І це, безумовно, стримує розвиток держави. Про те, аби скасувати вихідний 2 травня, експерти говорять не один рік. Адже він перетворився на так звану «картопляну» дату, коли громадяни роз'їжджаються по дачах висаджувати городину. Та чи знайдеться у «щільному» депутатському графіку час для розгляду проекту закону, запропонованого Інститутом національної пам'яті? Адже парламентарі своїм прикладом демонструють палку любов до вихідних і канікул.

ГОЛОС ГРОМАДИ – ПРОСТО ФОРМАЛЬНІСТЬ

Процес декомунізації у частині перейменування топонімичних назв триває мляво.

Таку думку висловлюють експерти. Обіцяного громадського обговорення щодо назв сіл, вулиць та провулків практично не сталося. Місцеві влади особливо й не прислухаються до думки жителів. Відтак декомунізація так і не змогла об'єднати людей, як на це сподівалася влада. Більше того, соціологічне опитування засвідчує, що майже 40% українців вважають, що цей процес проводиться поспіхом і без урахування побажань населення. Це може спровокувати конфлікт у суспільстві на рівному місці, вважає політолог Андрій Золотарьов.

Досі не вшухають суперечки й петиції стосовно перейменування Московського проспекту на проспект Степана Бандери в Києві. Ще й досі на адресу столичної влади надходять петиції з пропозиціями присвоїти Московському проспекту нейтральну назву. «Українці просто вояляють про те, що це перейменування розколосе суспільство, розпалосе ворожнечу», – йдеться в тексті однієї із петицій. Таких послань до Київради кілька. Кожна з них збрала більше 10 тис. голосів. Та їх не розглянули, оскільки був встановлений факт накручування голосів «за».

Київській міській раді не вистачило голосів, аби ухвалити рішення про перейменування проспекту генерала Ватутіна на честь Романа Шухевича. Секретар Київради Володимир

Прокопів сумнівається, наскільки актуальним було таке голосування зараз. Однак не виключає, що найближчим часом голосів за рішення побільшає, а в столиці з'явиться проспект українського героя.

Кияни наполягають, що при зміні назв вулиць чи провулків слід вдаватися до нейтральних назв. Причому, нині ведуться дискусії щодо нової назви провулку Михайла Редута. Згодом він носитиме ім'я Памви Беринди. Жодним чином не приєднувати внеску цього вченого XVI століття у розвиток української філології, лексикографії та книгодрукування, кияни хотіли б для своєї адреси більш зрозумілої і традиційної назви. Експерти зазначають, що тут потрібен компроміс. Оскільки вулиця чи провулок є публічним простором, потрібно, щоб населення долучалося до визначення топонімичної назви шматочка цього простору.

До слова, не так давно влада Харкова дослухалася до думки громади і відмовилася перейменовувати проспект Героїв Сталінграда. У столиці, між іншим, однойменний проспект назвуть ім'ям Володимира Івасюка. А це означає, що процес декомунізації хоч і повільно, але відбувається. Станом на кінець минулого року в Україні позбавились від тоталітарних назв 51493 об'єкти топоніміки. Демонтовано 2389 пам'ятників та пам'ятних знаків, з них 1320 – на честь «вождя світового пролетаріату».

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Марина СТАВНІЙЧУК, заслужений юрист України, експерт Венеціанської комісії: «Декомунізація – надто серйозне питання. Відтак перейменування вулиць і цілих міст в Україні слід обов'язково узгоджувати з людьми – членами територіальної громади, що проживають у тому чи іншому місті. На жаль, більшість представників органів місцевого самоврядування не розуміють, як до цього правильно підійти».

Олексій КУРІННИЙ, експерт Центру міжнародного захисту прав людини Національного університету «Києво-Могилянська академія»: «Люди у голосуваннях частіше надають перевагу історичним назвам перед заполітизованими. Вони чітко відрізняють, де декомунізація, а де спроба «збудувати вітрину», звічак голосування зазвичай проваляються. Причому, пропозиції перейменувати вулиці на честь Бориса Немцова чи Олега Сенцова не здобули масової підтримки серед киян».

Руслан БОРТНИК, директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики: «Прикро і сумно, але у нас відсутній механізм боротьби за свої права. Я кажу про назви населених пунктів. А це може виліти боком, а після зміни влади ми ще можемо побачити процес дедеконунізації. До того ж, у зворотний бік маятник може хитнутися значно сильніше, ніж його штовхнули зараз».

ІЗ СЕРЕДНІМ АРИФМЕТИЧНИМ НЕ СКЛАДАЄТЬСЯ

Анонсоване Урядом рішення про зниження ціни на ліки для хворих на серцево-судинні недуги, бронхіальну астму та діабет мало б діяти вже з 1 лютого. Однак саме від цієї дати недорогі препарати для зазначеної групи хворих почали масово зникати з вітчизняних аптек. Через державне регулювання цін їх просто не вигідно постачати в Україну, стверджують фармацевти. Нагадаємо, що в реєстрі граничних оптово-відпускних цін опинилися назви 21 лікарського препарату. На них встановлено ціни, що не перевищують вартість медикаментів у сусідніх країнах – Польщі, Латвії, Словаччині, Угорщині та Чехії.

То що ж сталося 1 лютого? Нічого надзвичайного. Замість обіцяного здрешлення препаратів – чергове засідання Уряду. Його особливо чекали ті, хто утримує фармацевтичний ринок. Вони сподівалися, що Уряд продовжить термін, протягом якого аптеки можуть реалізовувати залишки лікарських засобів за старою схемою. Себто за цінами, що перевищують граничний рівень. Так і сталося. Кабінет Міністрів відклав своє рішення до кращих часів. Точніше, до 1 квітня – дня сміху. Пацієнти вже висловили своє ставлення до чергової обіцянки посадовців: знов обдурять. Зате на сайті Міністерства охорони здоров'я з'явилася «чітке роз'яснення» ситуації: «Підготовча робота із запровадження цінового регулювання проводилася в тісній консультації з виробниками та операторами ринку лікарських засобів. Деякі виробники погодилися на зниження цін і вже почали що практику. Однак напередодні запровадження референтних цін на ліки частина представників фармацевтичної індустрії висловили занепокоєння, що для належного виконання зазначеного регулювання їм потрібен триваліший перехідний період для реалізації залишків лікарських засобів, на які поширюється регулювання цін».

Тож поспішати виконувати рішення Уряду не варто. Поступове зниження цін на ліки дозволить забезпечити комфортний перехід до державного регулювання цін на ліки та впровадження програми відшкодування їх вартості, уникнути дефіциту ліків і незручностей для громадян, пояснюють чиновники МОЗ. Тим часом дистриб'ютори напружують зворотню до Уряду з категоричною заявою, що вони не будуть постачати препарати, на яких не можна заробити. У своєму зверненні вони вказують, що «ухвалені Урядом рішення про державне регулювання цін на низьку лікарських препаратів збентежило учасників фармацевтичного ринку». Будімо через нечіткі формулювання і неврегульоване питання реалізації нових правил.

А поки в Уряді гадають, що відповісти на такі закиди, дистриб'ютори зупинили закупівлю лікарських засобів із вказаного переліку. Іноземні виробники препаратів і зовсім заявили, що не можуть знизити ціни до зазначених. Із середнім арифметичним у них щось не складається.

Глава Уряду Володимир Гройсман передбачав, що опір фармацевтичного ринку України буде колосальним. «Щоразу, коли ми починаємо займатися такими системними рішеннями, то відчуємо опір системи й тих, хто на цьому завжди заробляв шалені гроші», – заявив він.

Володимир Гройсман укотре пообіцяв, що Уряд буде жорстко реагувати на спроби фармацевтичної галузі чинити спротив реформі. А це означає, що добровільного долучення дистриб'юторів до урядової програми чиновники не очікують.

Наслідок благих намірів Уряду допомогти хворим буде два, стверджують експерти. Подешевшають одні препарати, але подорожчають інші, щоб компенсувати втрати. Або ліки зовсім зникнуть з аптекних мереж.

КОМЕНТАР

Володимир Руденко, директор Всеукраїнської громадської організації «Аптечна професійна асоціація України»:

«Система буде ефективною лише тоді, коли будуть враховані інтереси всіх учасників ринку, а ціни будуть «розумлими» й економічно обґрунтованими. Головне, щоб від бізнесу не вимагали того, на що він не спроможний».

Ситуація склалася таким чином, що на сьогодні учасники фармиринку не мають інформації щодо препаратів, які за цінами вищі, ніж ті, що зареєстровані в реєстрі граничних оптово-відпускних цін. Чи зможуть вони продаватися з 1 лютого в Україні за кошти пацієнтів? Це, звичайно, може привести до дефіциту деяких лікарських засобів. Текст чинної постанови Кабміну прямої відповіді не дає. АПАУ звернулася із запитом до Кабміну і Мінохоронздоров'я щодо офіційного роз'яснення, чи заборонено ввезення і продаж лікарських засобів, ціни на які будуть перевищувати встановлені державою граничні ціни. Правила гри на сьогодні не відомі: які зміни будуть внесені конкретно, кого це буде стосуватися, буде це стосуватися цін чи асортименту».

ВІД СЕСІЇ ДО СЕСІЇ...

Одразу після закінчення зимової сесії на порядку денному постало питання стипендій. Наприкінці минулого року Кабмін з подачі Міністерства освіти і науки затвердив новий – рейтинговий підхід до визначення стипендій, які отримуватимуть студенти. На папері все виглядало дуже просто. Якщо студенти складають зимову сесію в грудні, стипендію за новими правилами вони отримують вже в січні 2017 року, а якщо сесія в січні – у лютому.

Кожен вищий навчальний заклад мав розробити власні критерії для складання рейтингу, затвердити вченою радою університету за обов'язковим погодженням з органами студентського самоврядування університетів та академій. Словом, обрати із студентського загалу найуспішніших. Та судячи з усього, не всі університети встигли вчасно «імплементувати» нові правила. І хоча точних механізмів жоден виш досі не має, кожен другий студент допомоги не отримає. Кількість щасливчиків, які отримують нарахування, визначатиметься, найімовірніше, в ручному режимі й у межах виділених з державного бюджету грошей.

Так чи інакше, перекошування студентських стипендій уже відбувається в рамках нових підходів до нарахування. А студентська спільнота занепокоєна, чи не призведе така новація до того, що на іспитах будуть зумисне «завалювати» чи занижувати бали заради економії державних коштів. Адаже не секрет, що викладачі не завжди об'єктивно оцінюють знання своїх підопічних під час заліків та іспитів. Тож по справедливості так званих рейтингів говорити поки

зарано. Успішність часто залежить від упередженості викладачів. Це по-перше. А по-друге, саме гонитва за найвищим балом може стати черговою корупційною складовою у вищих навчальних закладах країни.

Заступник голови громадської ради при Міністерстві освіти і науки України Микита Андреев попереджає, що нова система нарахування стипендій може розколоту студентське середовище. «Жорстка конкуренція навряд чи допоможе у навчанні. Не всі витримають боротьбу за місце в рейтингу й оцінки, які відображають не знання, а скоріше відсоток зробленої роботи. Не забуваймо і про сумну традицію платити за оцінку, від якої залежить стипендія. На моє переконання, давати право вишу самостійно визначати критерії успішності студента – це підживлювати корупційну схему», – вважає громадський активіст.

А в Уряді своя точка зору на питання забезпечення студентів стипендіями. «Ми наполягаємо на тому, щоб з кожним роком кількість учнів, які претендують на академічну стипендію, поступово зменшувалася, – зазначив заступник міністра

фінансів України Сергій Марченко. – У першій декаді листопада ми проводили нараду з представниками Міністерства і домовилися, що в 2017 році стипендію отримають 40% кращих студентів, у 2018-му – вже 25%, а в 2019-му – 15%». Це, на думку чиновника, наблизить українське студентство до європейських показників.

У студентів до Уряду чимало запитань. Насамперед, чому визначена сума стипендії у поточному році не базується на прожитковому мінімумі, і з яких причин Міністерство фінансів кілька років поспіль блокує норму закону, що встановлює стипендію на рівні прожиткового мінімуму?

ЯК ЗМІНЯТЬСЯ СТИПЕНДІЇ

		СТИПЕНДІЯ 3 01.01.2017	
АКАДЕМІЧНІ СТИПЕНДІЇ	МІНІМАЛЬНА ЗВЧАЙНА	825 ГРН	1100 ГРН
	ВІДМІННИКИ	925 ГРН	1600 ГРН
	ОКРЕМІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ ВІДМІННИКИ	1007,5 ГРН	2036 ГРН
	ОКРЕМІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ *	907,5 ГРН	1400 ГРН
СОЦІАЛЬНІ СТИПЕНДІЇ	МІНІМАЛЬНА **	825-899 ГРН	1000 ГРН
	НАЙВИЩА СОЦІАЛЬНА СТИПЕНДІЯ ***	1073 ГРН	2036 ГРН

* ПЕДАГОГИ, ПРИРОДНО-МАТЕМАТИЧНІ, МАТЕМАТИЧНІ, ІНЖЕНЕРНІ
** ІНВАЛІДИ, ЧОРНОБІЛЬЦІ, СІМ'Я З ДІТЬМИ, МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНІ, АТО
*** ВІДМІННИКИ-СИСТІ, ЯКІ НАВЧАЮТЬСЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЮ «ПРИЧНА СПРАВА» І БАТЬКИ ЯКИХ ЗАГИНУЛИ НА ВИРОБНИЦТВІ

ДЖЕРЕЛО: ПРОЕКТ ЗАКОНУ

ВОЛОДИМИР БУГРОВ, ПРОРЕКТОР КІЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА:

«У цьому семестрі враховуватимуться оцінки за іспити, курсові роботи, проекти і практику. Заліки в зимовій сесії не враховуватимуться, а також громадська чи наукова активність, оскільки постанова Кабміну була прийнята лише в грудні минулого року, відповідно, ні студенти, ні керівництво не могли знати про зміни заздалегідь».

ПРИВІТАННЯ

ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Первинна профспілкова організація апарату Федерації профспілок України щиро вітає Голову ФПУ Григорія Васильовича ОСОВОГО з днем народження!

Бажаємо Вам, шановний Григорію Васильовичу, міцного здоров'я, життєвих сил, невичерпної енергії та наснаги.

Переконані, що Ваш професіоналізм, досвідченість і відповідальність завжди допомагатимуть у виконанні завдань, що постануть перед профспілковим рухом України.

Зичимо Вам добра, щастя, родинного затишку та нових звершень на благо людей праці.

ОБМІН ДУМКАМИ

ПРОФСПІЛКИ ЗА ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ РОБОТОДАВЦЯ У ВИПАДКУ НЕВИПЛАТИ НИМ ЗАРПЛАТИ

2 лютого у Федерації профспілок України відбулась робоча зустріч Голови ФПУ Григорія Осового із старшим спеціалістом Міжнародної організації праці з умов праці та гендерної рівності Маріко Учі.

У розмові взяли участь заступник Голови ФПУ Олександр Шубін, керівники та представники всеукраїнських профспілок бюджетного та виробничого секторів економіки, фахівці профільних департаментів апарату ФПУ.

Під час дискусії відбувся обмін думками з найбільш актуальних для України соціально-економічних питань та пошуку шляхів їх вирішення за участю профспілок у співпраці з МОП.

Григорій Осовий, інформуючи про пріоритети діяльності ФПУ, назвав такі основні напрями роботи: підвищення рівня зайнятості населення, реформування заробітної плати, безпека на робочому місці, охорона здоров'я і розвиток соціального діалогу як інструмента реалізації зазначених завдань. «На сьогодні найбільш актуальним є питання підвищення заробітної плати, – зазначив лідер профспілок. – Те, що Уряд пішов на директивне підвищення мінімальної зарплати в два рази – до 3200 грн з 1 січня цього року, значною мірою є досягненням українських профспілок. Але в цьому вони вбачають лише початок процесу реформи оплати праці і доведення її в Україні до європейських стандартів. У профспілках триває дискусія щодо того, якими мають бути наступні поетапні кроки реформування системи оплати праці. Нами запропоновані шляхи для досягнення цієї мети, зокрема ФПУ розроблено законопроект про галузеві стандарти оплати праці, ініційовано інші необхідні зміни до законодавства».

Голова ФПУ акцентував увагу присутніх на тому, що в підвищенні мінімальної зарплати профспілки вбачають позитивні зміни, спрямовані не лише на боротьбу з бідністю серед працюючих, а й на виведення економіки з гнію, збільшення відрахувань до бюджетів усіх рівнів, що надасть поштовх підвищенню інших соціальних виплат, зокрема пенсій.

Під час обміну думками представники всеукраїнських профспілок розповіли представникові МОП про хід запровадження новачок щодо підвищення зарплат у бюджетних установах та на підприємствах виробничого сектору економіки. Також йшлося про необхідність створення гарантійних установ із захисту зарплат працівників у випадку банкрутства підприємств або неплатоспроможності роботодавця. Профспілки виступають за підвищення соціальної відповідальності роботодавця у випадку невивиплати ним зарплати або її затримки, а також за вдосконалення механізму індексації зарплат в умовах інфляції.

У свою чергу, Маріко Учі розповіла про мету свого візиту до нашої країни як фахівця МОП, у компетенції якої перебувають питання рівня зарплат, реформування системи оплати праці у державному секторі, неформальної й нестандартної зайнятості, розвитку сектору домашніх послуг, а також дотримання гендерної рівності в трудових відносинах.

Представник МОП подякувала за змістовну розмову та запевнила, що напрацьовані спільно з профспілками пропозиції увійдуть до документів МОП.

КУРС НА ВІДНОВЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

Зважаючи на важливість та актуальність питань соціально-економічного захисту працівників, 1 лютого, відразу після завершення засідання Уряду, Голова ФПУ Григорій Осовий мав окрему зустріч з Прем'єр-міністром України Володимиром Гройсманом.

ДІАЛОГ

Як повідомляє прес-центр ФПУ, профспілковий лідер поінформував Главу Уряду про дії профспілок щодо запровадження новачок в оплаті праці, зокрема щодо підвищення мінімальної зарплати до 3200 грн. Він повідомив, що за результатами своєї робочої поїздки до Одещини, де відбулися зустрічі з трудовими колективами, профспілковим активом та керівництвом підприємств різних форм власності, урядові ініціативи мають підтримку та втілюються у життя.

Також Григорій Осовий розповів Прем'єр-міністру про хід тристоронніх перемовин з визначення розміру тарифної ставки і подякував за виявлену урядовою стороною солідарність з профспілками стосовно необхідності збільшення розміру ставки, принаймні, як це було минулого року, на 110% – до розміру прожиткового мінімуму, визначеного законом.

Крім того, Голова ФПУ поінформував про рішення Президії НТСЕР щодо проведення 23 лютого засідання Напряди, де

**ЗА
СЛОВАМИ
ГРИГОРІЯ ОСОВОГО,
БІЛЬШІСТЬ РОБОТОДАВЦІВ
ДОБРЕ РОЗУМІЮТЬ, ЩО ПІДВИЩЕННЯ
МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРПЛАТИ – ЦЕ НЕ ТІЛЬКИ
КРОК ДО ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ
СЕРЕД ПРАЦЮЮЧИХ, А Й
ВІДНОВЛЕННЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ
В ОПЛАТІ ПРАЦІ, НА ЩО
НАЛАШТОВАНИЙ У СВОЇЙ
ДІЯЛЬНОСТІ УРЯД
УКРАЇНИ.**

планується проаналізувати стан виконання Генугоди, визначення пріоритетів діяльності у контексті завдань середньострокової Стратегії Уряду до 2020 року, якою, зокрема, передбачено проведення реформ у сферах охорони здоров'я та

освіти, забезпечення економіки новими кадрами тощо. У засіданні НТСЕР також мають взяти участь представники регіональних тристоронніх соціально-економічних рад. Григорій Осовий, як співголова НТСЕР від профспілкової сторони, запросив Прем'єр-міністра України особисто взяти участь у засіданні, на що отримав попередню згоду.

Наприкінці зустрічі Голова ФПУ передав Главі Уряду експертно-правовий висновок ФПУ щодо законопроекту, винесеного на громадське обговорення Мінекономрозвитку, який стосується націоналізації майна загальносоюзних громадських організацій. Григорій Осовий довів до відома Прем'єра позицію багатомільйонного профспілкового активу щодо неконституційності зазначеного законопроекту та його соціальної небезпеки.

РОБОЧА НАРАДА

ВИРІШЕННЯ АКТУАЛЬНИХ ПИТАНЬ ПРОВІДНИХ ГАЛУЗЕЙ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОНОМІКИ – СПІЛЬНА СПРАВА УРЯДУ І ПРОФСПІЛОК

У Кабінеті Міністрів України відбулась робоча нарада у першого віце-прем'єр-міністра – міністра економічного розвитку і торгівлі Степана Кубіва за участю представників Федерації профспілок України.

Перший віце-прем'єр-міністр зустрівся з головами обласних, первинних профспілкових організацій підприємств хімічної та нафтохімічної промисловості, металургійної і вугледобувної галузей, сфер ЖЗГ та АПК Дніпропетровщини. У зустрічі взяли участь Голова СПО об'єднань профспілок на національному рівні, Голова ФПУ Григорій Осовий, заступник Голови ФПУ Олександр Шубін, голова Профспілки працівників вугільної промисловості України Віктор Турманов, заступник голови Профспілки трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості України Олександр Рячко, голова Дніпропетровського обласного об'єднання профспілок Віталій Дубіль. Учасники наради обговорили низку актуальних питань щодо діяльності та перспектив розвитку провідних галузей вітчизняної

економіки, державної цінової і тарифної політики, ринку землі, діяльності агропромислових підприємств, держзамовлення на виробництво промислової продукції та розробки Програми державної підтримки фермерів.

Представники профспілок внесли пропозиції щодо можливих шляхів вирішення порушених проблем. Окремо було обговорено тему актуалізації Списків № 1 і № 2 та хід підготовки комплексного документа щодо охорони й безпеки праці. Сторони наголосували на необхідності більш ефективного соціального діалогу, зокрема в рамках реалізації Генугоди, НТСЕР і Комітету з питань розвитку промисловості.

Як запевнив перший віце-прем'єр-міністр, пропозиції профспілок будуть враховані у подальшій діяльності Уряду.

ВІЗИТ

РОБОЧА ПОЇЗДКА
ГОЛОВИ ФПУ НА ОДЕЩИНУ

Голова Федерації профспілок України під час робочої поїздки на Одещину взяв участь в урочистому засіданні пленуму ЦР Профспілки робітників морського транспорту України, присвяченому 25-річчю від дня її заснування.

Як повідомляє прес-центр ФПУ, у своєму виступі профспілковий лідер сердечно привітав спільначу з нагоди знаменної дати і наголосив, що «ця ювілейна подія – це ще один крок до нових починань і здобутків, збереження й примноження гідних традицій та започаткування нових». Григорій Осовий побажав членам Профспілки і надалі зберігати свій високий авторитет та множити профспілкові лави, нових відкриттів і трудових звершень та традиційно – семи футів під кілем! Він вручив Почесний знак ФПУ «За розвиток соціального партнерства» голові Профспілки Михайлу Кіреєву.

У ході свого робочого візиту лідер українських профспілок відвідав одеські підприємства, які представляють різні сфери економіки: завод «Стальканат-Сілу», будівельну компанію «Стікон», а також КП «Одесміськ-електротранс».

Під час зустрічей з керівництвом підприємств, спеціалістами, профспілковими активістами Григорій Осовий цікавився, як вирішуються на виробництвах питання зайнятості, кадрового забезпечення, професійної підготовки і взаємодії з центрами зайнятості, професійно-технічними закладами, фінансування яких із цього року передано місцевим бюджетам.

Відбулася жвава дискусія з такого важливого питання, як запровадження новачок в оплаті праці, зокрема збільшення вдвічі мінімальної заробітної плати та проведення реформи оплати праці. Голова ФПУ цікавився станом колективних переговорів з цих питань на підприємствах, чи достатньо коштів на підвищення мінімальної зарплати.

За підсумками зустрічей Григорій Осовий відзначив злагожену роботу керівництва і профкомів щодо впровадження новачок в оплаті праці, а також наголосив, що практика засвідчила: єдино правильні дії на противагу зростанню цін і тарифів – це підвищення реальної заробітної плати. На всіх трьох підприємствах відзначається фінансове зростання на рівні 20% при інфляції в минулому році 12%. Це майже вдвічі. І важливо, що це підвищення є результатом роботи трудових колективів і напруженню пов'язане із зростанням обсягів випущеної продукції та наданих послуг.

Як у промисловості, так і в будівництві зростання зарплат – це насамперед перспектива залучення кваліфікованих кадрів, дефіцит яких з кожним роком зростає, особливо в курортній Одесі. І навіть зарплата в 8–10 тис. грн сьогодні не є вже надто привабливою. Так, на заводі «Стальканат-Сілу» основними донорами робочої сили виступають сільські райони, які довозять робітників на підприємство. В цій ситуації важливу роль має відігравати наставництво, робота з центрами Державної служби зайнятості України в регіонах, центрами підготовки та перепідготовки кадрів, рекрутинговими агенціями.

Підбиваючи підсумки візиту, Голова ФПУ звернув увагу на те, що замороження заробітних плат, низький рівень оплати праці сприяють зростанню трудової міграції. «Люди не погоджуються працювати за жабрачку зарплату. Ставка на «дешеву» робочу силу вочевидь призвела до негативних наслідків. Підвищення соціальних стандартів – це лише перші кроки до відновлення справедливості у сфері оплати праці, подолання бідності, і профспілки й надалі виступатимуть локомотивом у цьому питанні», – зазначив профспілковий лідер.

ШВЕЦІЯ – УКРАЇНА: ОБМІН
ДОСВІДОМ КВАЛІФІКОВАНИХ
РОБІТНИЧИХ КАДРІВ

12 січня у Харківському професійно-електротехнічному ліцеї відбулася зустріч представників шведської профспілки електриків Elektrikerna та Профспілки працівників будівництва і промислових будівельних матеріалів України в рамках реалізації міжнародного проекту з обміну досвідом.

НАВЧАННЯ

До ліцею завітали представники Elektrikerna Девід Фернхед, омбудсмен шведської профспілки електриків Elektrikerna та Хенрік Хагберг, майстер виробничого навчання шведського електротехнічного ліцею llebergsgymnasiet (allebergsgymnasiet.se), в який згодом буде направлено першу проектну групу.

Ідея обміну була започаткована ще в 2015 році головою ЦК Профспілки будівельників України Василем Андреевим та омбудсменом шведської профспілки Elektrikerna Нікласом Енстромом. Протягом року відбулося декілька зустрічей проектної комітету, одна з яких пройшла у м. Стокгольмі наприкінці листопада 2016 року, де було визначено дати візиту першої команди української сторони до Швеції.

Під час візиту до Харківського професійно-електротехнічного ліцею гості ознайомилися з матеріально-технічною базою навчального закладу, відвідали уроки теоретичного та виробничого навчання з професії «Електромонтажник». Упродовж екскурсії ліцеєм та спілкуванням з учнями і педагогічними працівниками представники шведської профспілки електриків були приємно вражені творчими надбаннями, потенціалом та практичними навичками всіх учас-

У травні група з 15 кращих студентів та майстрів виробничого навчання Харківського професійно-електротехнічного ліцею попрямує до Фальчепінгу, комуни, що розташована на південному заході Швеції. В рамках проекту його учасники матимуть змогу попрацювати на реальних будівельних об'єктах, побувати на екскурсії у Шведському електротехнічному ліцеї, де українська команда ознайомиться з методами роботи та практиками викладання зарубіжних колег, дізнатися про роботу та внесок шведської профспілки Elektrikerna у захист прав робітників і гідні умови праці. Члени Профспілки будівельників України зможуть провести комперативний аналіз та побачити на живому прикладі, чого можна досягти та в яких умовах працювати, якщо за твоїми плечима – сильна та незалежна профспілка.

ніків навчально-виховного процесу. Хенрік Хагберг зазначив, що майстри ліцею працюють з натхненням та вкладають уся душу в навчально-виховний процес, адже навіть у свій вільний час працюють над розробкою авторських інтерактивних лекційних матеріалів, що були представлені гостям.

На завершальному етапі зустрічі відбулося засідання круглого столу, в якому взяли участь заступник голови Профспілки будівельників України Катерина Клименко, голова Харківської обласної

організації Профспілки працівників будівництва і промислових матеріалів України Лариса Онуфрієнко, головний спеціаліст департаменту науки і освіти ХОДА Геннадій Майський, заступник голови Адміністрації Основ'янского району із соціальних та гуманітарних питань Євген Мошняков, заступник начальника Управління освіти адміністрації Основ'янского району Ольга Прохоренко, методист НМЦ ПТО в Харківській області З. Назарець, представники базових підприємств м. Хар-

кова та ін. Учасники круглого столу обмінялися досвідом та обговорили перспективи співпраці щодо обміну учнями під час виробничої практики та працевлаштування випускників ліцею. Після завершення зустрічі Девід Фернхед зробив презентацію компанії та представив будівельні майданчики, на яких учні проходять виробничу практику в рамках проекту.

Наступного дня голова ППО Харківського професійно-електротехнічного ліцею організував для гостей візит у трамвайне депо, де учні навчального закладу проходять виробничу практику. Сьогодні Харківське трамвайне депо активно працює над запуском нових трамваїв, оснащених сучасним електротехнічним обладнанням і сидіннями з підігрівом.

Центральний комітет Профспілки працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України висловлює велику подяку голові Харківської обласної організації профспілки Ларисі Онуфрієнко за допомогу в організації візиту, а також голові ППО Харківського електротехнічного ліцею Андрію Сотнікову за теплий прийом.

Анастасія КЛИМЕНКО,
координатор проектів ЦК Профспілки працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України

ПОВНОВАЖЕННЯ

ПІДТВЕРДЖЕНО РЕПРЕЗЕНТАТИВНІСТЬ ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ

Национальна служба посередництва і примирення своїм рішенням No 002/17-00-П від 24 січня 2017 року підтвердила репрезентативність Профспілки працівників соціальної сфери України на галузевому рівні для участі у колективних переговорах з укладення галузевих (міжгалузевих) угод та для делегування представників до відповідних органів соціального діалогу.

9 лютого 2017 року заступник голови Національної служби посередництва і примирення Сергій Гербеда вручив голові Профспілки Володимирі Тьоткіну Свідчення про підтвердження репрезентативності на галузевому рівні. Інформація щодо підтвердження репрезентативності Профспілки внесена до «Ресстру профспілок, які пройшли оцінку відповідності критеріям репрезентативності на національному та галузевому рівнях» та розміщена на офіційному веб-сайті Національної служби посередництва і примирення.

Профспілка працівників соціальної сфери України

НАГОРОДА

НАГРУДНИЙ ЗНАК «ПРОФСПІЛКОВА ЗВИТЯГА» ВРУЧЕНО У ЗАКАРПАТТІ

Наприкінці 2012 року Президія Федерації профспілок України встановила нову нагороду – нагрудний знак ФПУ «Профспілкова звитяга», яким нагороджують-ся голови первинних профспілкових організацій за значний особистий внесок у соціально-економічний захист співчленів. У 2016 році цією нагородою було відзначено 72 представників первинних профорганізацій різних галузей та областей України.

У їх числі – голова первинної профорганізації Закарпатської облпрофради Сергій Баранчиков, який близько 18 років очолює профспілковий комітет. За підсумками обласного галузевого конкурсу на кращу первинну профспілкову організацію, який проводила облпрофорганізація працівників культури (голова Наталія Товтвин), первинка неодноразово була переможцем у номінації «Профспілкова організація чисельністю до 40 членів профспілки».

Як відомо, 2017 рік оголошений Федерацією профспілок України Роком первинної профспілкової організації. З ініціативи ЦК Профспілки працівників культури України у цій галузі він стартував у Закарпатті, де обласна профспілка є однією з кращих. На засіданні круглого столу «Шляхи вдосконалення роботи первинної профспілкової організації: реалії і перспективи в світлі постанови Президії ФПУ від 20.12.2016 № П-6-7», який проходив у м. Сваляві, голова ЦК Профспілки працівників культури України Людмила Перелігіна вручила нагрудний знак ФПУ «Профспілкова звитяга» голові профкому, завідувачу відділу організаційно-гуманітарної роботи Закарпатської облпрофради Сергію Баранчикову.

Інф. прес-служби
Закарпатської облпрофради

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ – РИСА МОЛОДІЖНОГО ПРОФРУХУ

Нещодавно відомий вищий навчальний заклад Львівщини й один з найпомітніших в Україні – Національний університет «Львівська політехніка» відзначив своє 200-ліття. Молодіжному студентському руху на Галичині – понад 180 років. Пройшов етапи від культурологічного до соціально-політичного. У молодіжне крило профспілкового руху організувався десь у 50-х роках минулого століття. Про роль студентської профспілки в житті знаного вишу – наша розмова з лідером первинної профспілкової організації профспілки працівників освіти і науки України Богданом Полщунком, який також очолює комісію молодіжної політики Львівської обласної галузевої профспілки.

ІНТЕРВ'Ю З ПРОФЛІДЕРОМ

— **О**тже, Богдане, трохи історії: коли була створена студентська профспілка у «Львівській політехніці»?

– Діяльність її розпочалася ще в радянські часи. Як первинна профспілкова організація студентів та аспірантів «Львівської політехніки» функціонує з 2001 року після набуття університетом статусу національного.

Наша організація сьогодні складається з 16 профбюро, 4 відділів, 3 комісії. Загальна чисельність профкому – 37 осіб з активістами, котрі працюють із 30-тисячним молодіжним колективом студентів та аспірантів університету.

– Яка, на Вашу думку, визначальна риса нинішнього етапу студентського профруху: що найбільше згуртовує і піднімає, спонукує студентів бути солідарними?

– Глобалізація суспільного життя передбачає певне розпорошення. До профспілкової солідарності спонукає соціально-економічний інтерес: обстоювання рівня стипендіального забезпечення, плата за проїзд та гуртожиток.

– Інші молодіжні громадські організації в університеті ваші співлиники чи конкуренти?

– У нас робота налагоджена так, що працюємо спільно, часто використовуємо переваги кожної. У студентського самоврядування, приміром, ширше правове поле. Наша профспілкова структурованість і входження в потужну галузеву організацію, де працює креативна правова служба, додає нам ваги, з нами рахуються, у тому числі соціальні партнери – адміністрація університету, влада.

– Як загальне поняття «глобалізація» студентського руху відгукує на собі студент «Львівської політехніки»?

– Міжнародний відділ колегії, куди входять представники громадських молодіжних організацій вищого навчального закладу та профкому, співпрацює з локальним осередком міжнародної організації BEST, AIESEC для надання студентам можливості розвиватися. Наші молодіжні студентські організації долучаються до проведення локальних раундів Європейських інженерних змагань, які допомагають студентам технічних спеціальностей практично реалізувати свої інженерні думки. Такі ж можливості відкрива-

ють перед студентами міжнародні освітні курси BEST, які щороку проходять у Європі й залучають близько 80 університетів.

Інженерний ярмарок кар'єри, що проводиться за нашою участю, має на меті створити сприятливе середовище студентам технічних спеціальностей для пошуку роботи чи стажування (майже 30 міжнародних компаній-учасниць).

Комісія з науки й організації навчального процесу колегії та профкому спільно з Радою молодих вчених щороку проводять Міжнародний молодіжний фестиваль науки Litteris Et Artibus, що включає 9 міжнародних конференцій студентів, аспірантів та молодих вчених.

творчості «Весна політехніки», фестивалю КВК «Осінь політехніка», фестивалю науки, Шевченківських читань, освітнього форуму й т. ін. Навіть наукові студентські експедиції не обходяться без організаційної допомоги профкому нашої молодіжної громадської організації.

– Які особливо чутливі проблеми існують в сфері соціально-економічного захисту молоді?

– Брак коштів для великих обсягів надання матеріальної допомоги, оздоровлення, забезпечення житлом.

– Або...

– Підвищення рівня соціальних стандартів в Україні, належне стипендіальне забезпечення, повернення студентських санаторіїв-профлакторіїв, які особливо відчутно виручали студентів-сиріт, малозабезпечених. Здоров'я нашої молоді не стало кращим, щоб урізати те, що мали.

– Які питання молодіжної політики та соціально-економічного захисту молоді, на Вашу думку, потребують вирішення за участю Об'єднання профспілок Львівщини, Львівської обласної організації галузевої профспілки, ФПУ?

– Молодіжне кредитування житла, реальне, на практиці, і громадський за ним контроль.

– У чому полягає робота молодіжної комісії обласної організації Профспілки працівників освіти і науки України, яку Вам доручили очолити?

– Це для мене нова ділянка, суть якої бачу, насамперед, у координації проблем, зведенні їх до спільного знаменника з усіх вишів Львівщини, які входять у нашу галузеву профспілку, обміні досвідом у вирішенні поточних проблем, що стосуються нюансів навчального процесу, життя в студентських містечках. На наших засіданнях завжди присутні голова обласної освітньої профспілки Марія Яцейко, її заступники. Отже, забезпечення такого важливого чинника, як допомога і донесення гострих питань до керівництва Центрального комітету, ФПУ, владних структур різних рівнів. Ми не варимося, як мовиться, у власному соку, а склавши спільний план роботи, через взаємні контакти працюємо над реальним вирішенням усього того, що турбує студентство.

– Успіхів Вам у 2017-му!

Розмовляла Ольга ЛОБАРЧУК

ПРОФСПІЛКОВА СТРУКТУРОВАНІСТЬ І ВХОДЖЕННЯ В ПОТУЖНУ ГАЛУЗЕВУ ОРГАНІЗАЦІЮ, ДЕ ПРАЦЮЄ КРЕАТИВНА ПРАВОВА СЛУЖБА, ДОДАЄ СТУДЕНТСЬКІЙ ПЕРВИНЦІ ВАГИ, З НЕЮ РАХУЮТЬСЯ, В ТОМУ ЧИСЛІ СОЦІАЛЬНІ ПАРТНЕРИ – АДМІНІСТРАЦІЯ УНІВЕРСИТЕТУ, ВЛАДА.

Щороку учасниками фестивалю стають близько 1 тис. молодих науковців з майже 30 країн світу.

– Що, однак, визначає імідж саме студентської профспілки?

– Чинників багато, вони охоплюють весь спектр нашої роботи, починаючи від надання матеріальної допомоги, поселення в гуртожиток, оздоровлення, опіки над студентами-сиротами й до проведення фестивалів та змістовного молодіжного відпочинку.

У нашій профорганізації всі кошти витрачаються на молодь, студенти це відчувають. Оплачуємо придбання грамат, надаємо премії, матеріальну допомогу, фінансуємо культурні, розважальні заходи, безкоштовне проживання в гуртожитках соціально незахищених категорій студентів та безкоштовне оздоровлення профактиву.

Молодь не уявляє сьогодні університет без традиційного фестивалю студентської

Марія ДІДУХ, провідний експерт Центру підтримки експорту до ЄС:

«ЗВТ з ЄС дійсно допомогла експорту України, оскільки активно продаються традиційні види продукції: зернові культури, олія, плоди, горіхи, мед, сік тощо. Але крім цього, відкрилися можливості для збуту багатьох нових товарів. Завдяки «обнулінню» ввізного мита наші виробники змогли активніше постачати продукти переробки. Перспективними виявилися продукти, що до 2016 року не експортувалися в ЄС. Тут також виробників зацікавили знижені ставки мита або безмитні квоти».

Андрій ЗАБЛОВСЬКИЙ, голова секретаріату Ради підприємців при Кабінеті Міністрів України:

«Потрібно вести жорсткий моніторинг, що зроблено і що потрібно зробити. Є проектні офіси, заступники міністрів по євроінтеграції. І якщо органи, відповідальні за імплементацію, налагодять комунікацію, проблем не буде. Це важливо, оскільки через зриви крайнього терміну Україна може програвати в отриманні преференцій для наших експортерів. Наприклад, якщо не приведемо у відповідність технічні стандарти, не зможемо по окремих позиціях вийти на ринок ЄС».

РІК У ЗВТ: ЗДОБУТКИ, ПРОРАХУНКИ, ПЕРСПЕКТИВИ

З 1 січня 2016 року між Україною та Євросоюзом почала діяти поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі. Країна ступила на шлях завоювання ринку ЄС у не зовсім сприятливий період. Хоча до ЗВТ з ЄС готувалися майже 8 років, розвернутися на 180 градусів від звичних ринків з країнами ЄС було вкрай складно. Однак багатьом українським підприємствам вдалося адаптуватися до нових реалій. У перспективі до зони вільної торгівлі прагнуть долучитися представники середнього та малого бізнесу, які впродовж року тільки вчилися торгувати за європейськими стандартами. Аналізуючи підсумки 2016 року, думки експертів розійшлися. Оптимісти називають минулий рік роком унікальних шансів для України, песимісти нарікають на втрачені можливості.

Чи зуміла Україна скористатися перевагами зони вільної торгівлі, з'ясували «Профспілкові вісті».

ЄВРОПЕЙСЬКІ ГОРИЗОНТИ

Найбільш очевидним підсумком 2016 року для української зовнішньої торгівлі експерти називають той факт, що Європейський Союз остаточно закріпився як головний торговельний партнер України. Рік минулий підтвердив, що з орієнтирами країна визначилася і змінювати їх не збирається. Ті, хто пройшов випробування зоною вільної торгівлі, стверджують, що це реальний трамплін для поліпшення умов праці в країні, істотного підвищення якості вітчизняних товарів та екологічних стандартів.

Перша річниця у ЗВТ засвідчила, що дедалі більше країн Європейського Союзу почали розвивати економічні відносини з Україною. Найбільша частка українських товарів традиційно надходить до Польщі, Італії, Німеччини. Останню країну експерти схильні вважати реальним замінником Росії. Керівник проєктів Асоціації експортерів та імпортерів Микола Ларін після детального аналізу дійшов висновку, що на зміну російському ринку прийшла Німеччина, куди наші това-

ри заходять на рівних. Це тверда відповідь песимістам, які передбачали майже колапс зовнішньоекономічної діяльності України у зв'язку із втратою традиційного російського ринку.

ЗВТ відкрив для українських товаровиробників безпрецедентний доступ до європейського ринку, переводячи експорт понад 98% українських товарів до ЄС в безмитний режим. Статистика свідчить про позитивний ефект режиму вільної торгівлі.

Безумовно, за деякими категоріями товарів, передусім аграрними, доступ до ринку ЄС лише частково лібералізовано, безмитний експорт української продукції здійснюється в рамках тарифних квот, поза межами яких експортери змушені сплачувати мита. Дуже часто це товари, що традиційно займають лівову частку нашого аграрного експорту: зернові, м'ясо птиці, цукор, мед тощо. Як свідчить статистика, наші виробники встигають використати доступні їм квоти протягом перших 3-4 місяців щороку. А це означає, що наші продукти користуються попитом в Європі й потрібно рухатися в напрямку ліквідації існуючих торговельних бар'єрів.

Експорт товарів до Європейського Союзу зріс на 2,4% і складає понад 40% у загальному обсязі експорту. Імпорт, щоправда, зростає ще більшими темпами і досяг позначки 43,8% у структурі українського імпорту. Але ж катастрофічної диспропорції, яку передікали песимісти, не відбулося.

Згадаймо, як прихильники Митного союзу прогнозували фіаско України у ЗВТ з Євросоюзом. Скільки було балачок, що українські продукти й товари нікому в Європі не потрібні, нагомість країні ЄС завалить нас усім непотребом. Але ж ні! Україна поступово збільшує експорт у європейському напрямку. І якщо на початку дії зони вільної торгівлі – у I кварталі 2016 року найбільшою статтею українського експорту були метали, то пізніше пальму першості впевнено перехопили аграрії. Згідно з даними Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, з 9,8 млрд дол. США загального експорту в країні ЄС 30% належать продукції агропідприємств та харчової промисловості, 23,5% – металургії і 16,1% – машинобудуванню.

КУРС НА ПЕРЕОРІЄНТАЦІЮ

Можна тішитися досягнутими здобутками, але від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі з Євросоюзом спонукає до певного перегляду українського «асортименту». Виконавчий директор «Економічного дискусійного клубу» Олег Пендзин не задоволений тим фактом, що лівову частку товарів, які Україна постачає на європейський ринок, займає сировина та напівфабрикати. У Міністерстві економічного розвитку та торгівлі цю проблему вже почали вивчати. Дійшли висновку, що Україні вкрай важливо сконцентруватися на розвитку виробництва товарів з більшою доданою вартістю для подальшого просування в Європу. Та тільки декларативними обіцянками справу з місяця не зрушити.

Чимало українських підприємців сподівалися, що перепустка до ринків Євросоюзу – це така собі заявка на життя в раю. Експерти переконані, що не в усіх було розуміння, що для цього потрібна сумлінна праця. А ті, хто працював не покладаючи рук, відчув переваги ЗВТ. Бо крім автономних преференцій, існує поняття «вільного ринку». Його ніхто не відміняв. І якщо український товар конкурентоспроможний, то він, як і інші, сміливо заходить на європейський ринок і знаходить попит поза всякими межами встановлених тарифних квот. А за деякими категоріями європейці не можуть зрівнятися з українськими виробниками. Приміром, український мед, вітчизняні фруктові соки користуються шаленою популярністю в країнах Європейського Союзу.

Раїса ЧИРВА
profvisti@ukr.net

Вероніка МОВЧАН, директор з наукової роботи, керівник Центру економічних досліджень:

«Казати, що Європа зацікавлена в українському ринку буде певним перебільшенням. В ЄС частка торгівлі з Україною складає близько 1%. Це, звісно, більше, ніж з Молдовою, Грузією, але все одно треба розуміти, що поки Україна набуває такої економічної ваги, щоб стати цікавим партнером, потрібно ще працювати і працювати. Звичайно, будь-який ринок важливий, пріоритетний, але для Європи Китай, США і та ж сама Росія є більш цікавими партнерами».

Олександр ОХРИМЕНКО, президент Українського аналітичного центру:

«Ринок ЄС вже давно поділено і переділено між великими європейськими транснаціональними корпораціями, і ніхто не збирається пускати туди українських бізнесменів. Але завжди можна домогтися й отримати замовлення на виконання окремої продукції або робіт для цих європейських монстрів. Це дає змогу якщо не зайти на ринок ЄС, то постачати продукцію, яка може продаватися на ринку ЄС під європейськими брендами. Ось це дійсно той шлях, який дозволить компенсувати втрату експорту України до країн ЄС після 2013 року і навіть перевищити цей показник».

У 2017 році

ЕКСПОРТ ТОВАРІВ З УКРАЇНИ ДО ЄС ЗРОСТЕ НА 8%.

За 11 місяців 2016 року

ЕКСПОРТ ТОВАРІВ ДО КРАЇН ЄС ЗБІЛЬШИВСЯ НА 3,1%, А ТОВАРООБІГ – НА 6,3%.

Близько 16%

ВСЬОГО ЕКСПОРТУ УКРАЇНСЬКИХ ТОВАРІВ ДО КРАЇН ЄС КУПУЄ ПОЛЬЩА, ІТАЛІЯ – 14%, НІМЕЧЧИНА – 11%.

переконають експерти зовнішньоекономічної діяльності: потрібно дещо змінити курс. Не відхиляючись від ринків Європи, проаналізувати свої можливості і перспективи на ринках інших країн та здобути якнайбільшу вигоду із своїх переваг.

КОНТРОЛЬНА РОБОТА НА МАЙБУТНЄ

Європейський сертифікат якості можна сміливо назвати «пропуском квитком» на ринки всього світу, бо саме європейські стандарти – найжорсткіші в світі. Тож ті підприємці, котрі пройшли випробування європейськими вимогами, мають неабиякі перспективи співпраці в майбутньому. До першопрохідців мають підтягуватися й ті, хто визначився з європейськими пріоритетами. Однак самого бажання замало, стверджують експерти. Багато що залежить і від вітчизняних експортерів, і від держави загалом, бо саме вона має надати потужну підтримку виробникам.

«Перспектива значного нарощування українського експорту на європейські ринки у 2017 році залежатиме від того, як добре Україна виконуватиме «домашнє завдання», пов'язане з гармонізацією наших технічних стандартів з європейськими регламентами, а також реальної державної підтримки національного експорту, зокрема повноцінного запуску Експортно-кредитного агентства», – вважає керівник секретаріату Ради підприємців при Кабміні Андрій Забловський.

Аналітики очікують зростання українського експорту до ЄС на рівні не менше 7%. Збільшаться експортні поставки ві-

тчизняних аграріїв. Вони можуть розраховувати на посилення потенціалу через зростання попиту на європейських ринках, а також завдяки черговій девальвації гривні. Перспективи збільшення високотехнологічного експорту поки що під знаком питання. Адже тільки преференцій у межах зони вільної торгівлі буде недостатньо. Без цілеспрямованої державної підтримки високотехнологічних галузей розраховувати на експортний прорив не варто, стверджують експерти. Держава має детально проаналізувати, як підтримують ці галузі у США, Європі та Японії. Досвід багатьох країн стане в пригоді вітчизняним машино- та авіабудівникам.

Поки що український бізнес скрупульозно вивчає досвід тих підприємств, які випробували експортний потенціал на європейських ринках. Фахівці Інституту економічних досліджень провели відповідне опитування в рамках проекту «Діалог із сприяння торгівлі» і вже оприлюднили його результати. Оцінка бізнесу, за твердженням науковців, є обережно оптимістичною. Третина опитаних експортерів та імпорттерів вказали на позитивний вплив ЗВТ, тоді як негатив побачили не більше 6% респондентів.

На переконання вітчизняних аналітиків, у нинішньому році переваги поглибленої і всеохоплюючої зони вільної торгівлі активніше використовуватимуть представники малого та середнього бізнесу. І це має вплинути на позитивні результати від лібералізації торгівлі з країнами Європейського Союзу. Нині основне завдання – поширювати серед бізнесу інформацію про перші успіхи й про те, що необхідно зробити для виходу на європейський ринок.

У ПОШУКАХ АЛЬТЕРНАТИВНИХ РИНКІВ

Не заціклюватися виключно на ринках країн Європейського Союзу! Такі заклики все частіше лунають і від підприємців, і від експертів зовнішньоекономічної діяльності. Відтак Україні належить вивчити побільше потенційних ринків на предмет затребуваності там українських товарів. У Міністерстві економічного розвитку й торгівлі стверджують, що «ми експортуємо до багатьох країн. Навіть до Малаві, Бурундії, маленьких острівних держав».

«Умовно, якщо Близький Схід може споживати наше яйце, то треба орієнтувати сільгоспвиробника на цей ринок і докласти зусиль, щоб зробити там умови для нашого виробника більш прийнятними, щоб ринок сприймав нашу продукцію і намагався знайти собі партнера в Україні», – наводить приклад експерт Олександр Почкун. На його переконання, завжди потрібно детально аналізувати, де і яка продукція може користуватися найбільшим попитом. Тим більше, що вихід на ринок Європейського Союзу майже автоматично відкриває двері на ринки практично всіх країн світу. Відповідність якості та безпечності стандартів у Європейському Союзі реально стає перепусткою до ринку інших країн. Пріміром, курятина. Отримавши доступ до ринку ЄС, вона почала експансію на ринки широкого кола країн.

Загалом, українські товари можна купити майже в 200 країнах світу. Серед них не лише продуктивні та промислові, а навіть літаки чи твори мистецтва. Керівник проектів Асоціації експортерів і імпорттерів «ЗЕД» Микола Ларін упевнений, що перелік країн, з якими в майбутньому торгуватиме Україна, буде постійно розширюватися. «Зараз ми активно диверсифікуємо ринки: якщо продукція з якихось причин не йде на європейські ринки, або вона неконкурентна, або квоти вичерпані, тоді торгуємо з іншими країнами. Зокрема, добре йде торгівля з азіатськими країнами. Нині діють режими преференції з Америки, Канадою, тривають переговори щодо ЗВТ із Туреччиною та Ізраїлем».

Україна виходить і на нові ринки Індії та Африки. Показники зростання експорту товарів на тамтешні ринки вражають, констатують фахівці. Все більше компаній, які експортували лише на російський ринок, починають пропонувати товари й послуги на ринки третих країн. Шлях до ринку долає той, хто йде, або зважиться піти в найближчому майбутньому.

Але коли продукт не досягне до головної мітки – конкурентоспроможності, то хоч 100 квот до нього застосовувати, європейці його проігнорують. І тут песимісти починають розмову про втрати через ЗВТ з Євросоюзом, агітують за налагодження ринків з Росією. На переконання аналітиків, у роботі з РФ зацікавлені передусім найменш конкурентоспроможні виробники, для яких Росія в усі часи була безальтернативною можливістю збувати свій товар. Про необхідність адаптуватися до європейських умов такі підприємці говорили надто неохоче. Аналітики стверджують, що така категорія підприємців – своєрідна каста, що абсолютно не готова перейти на новий, значно вищий рівень конкуренції. Безперечно, українським

експортерам украї складно конкурувати з європейськими колегами, які мають доступ до дешевих кредитів і потужної інфраструктури підтримки свого експорту. Але ж ніхто не обіцяв, що буде легко. Українські компанії це добре затямили, проаналізувавши досвід першого року у ЗВТ з Євросоюзом. Вони готові і вміють грати за новими правилами, але їм конче потрібна підтримка держави, яка б полегшила перехід на стандарти нового рівня та входження на перспективні ринки Європейського Союзу. Адже є чимала частка підприємств, які не змогли своєчасно переорієнтуватися на ринок ЄС. Причини різні: незрозумілість сертифікаційних операцій, «нестиковка» допусків, непрозорість преференцій тощо. Висновок один,

ВОЛИНЬ

МАЛЕНЬКІ КРОКИ
ДО ПОДОЛАННЯ БЕЗРОБІТТЯ

У навчально-методичному центрі профспілок Волині розпочалися тренінги за участю 60 осіб у рамках проекту UKaid «Інтеграційна та стабілізаційна підтримка шляхом забезпечення засобами існування внутрішньо переміщених осіб та населення, що постраждало внаслідок конфлікту в Україні». Якщо коротко: чи можуть вижити переселенці попри саможайність. Виявляється, таки можуть.

Люди, опинившись у ситуації виживання, продукують неймовірні, оригінальні ідеї. Більше того, майже всі учасники тренінгу почали їх уже втілювати і готові обговорити успіхи та невдачі. Тривалі дискусії були присвячені питанням, як знайти ресурси для підприємництва, бізнес-концепції, правових та податкових засад. Та найголовніше – як завдяки профспілковому членству солідаризувати людей, які перебувають в критичній життєвій ситуації. Учасників тренінгів цікавило, які сервіси вони можуть отримати від профспілки, на яку підтримку можуть розраховувати в разі конфліктів з новим для них середовищем, адже більшість з них колись були вчителями, працівниками бюджетної сфери і т. ін.

Вл. інф. НМЦ профспілок

ЧЕРНІГІВЩИНА

КОЛЕКТИВ
ТОРФОВИДОБУВНОГО
ЗАВОДУ ПРОДОВЖУЄ
ОБСТОЮВАТИ СВОЇ ПРАВА

1 лютого голова Федерації профспілкових організацій Чернігівської області Ігор Москаленко взяв участь у черговому засіданні робочої групи з вирішення конфліктної ситуації на ДП «Чернігівторф». На переговорах за участю представників обласної ради та концерну «Укрторф» досягнуто домовленості про спільну розробку статутних документів, у яких будуть враховані права профспілок як представників трудового колективу.

Смолинська дільниця з видобутку торфу ДП «Чернігівторф» вперше за 10 років практично повністю ліквідувала борги із зарплати і погашає податковий борг, причому силами виключно колективу, без участі інвесторів. Тому робітникам не сприйняли нової редакції статуту підприємства, розробленого Міністерством енергетики та концерном «Укрторф». На переговорах посадові особи концерну продовжували наполягати на законності цієї редакції статуту. Однак у цьому проєкті статуту взагалі не запропоновано механізму захисту прав трудового колективу. Це підкреслюють представники профспілок і служби посередництва та примирення, яка представляє колектив у трудовому спорі. Після суперечки між сторонами переговорів було досягнуто домовленості, що профспілки братимуть участь у доопрацюванні статуту, а виконуючий обов'язки директора (оскільки його підтримує колектив) матиме переваги в майбутньому конкурсі на посаду керівника.

Підготував Віталій КОПИШ
(за інформацією сайту gorod.cn.ua)

ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛОК:
ВРЕГУЛЮВАТИ ПРОБЛЕМИ
ОСВІТЯН

30 січня на засіданні президії Ради профспілок Івано-Франківської області було висловлено стурбованість ситуацією, що склалася в трудових колективах навчальних закладів I–II рівня акредитації. Це зумовлено тим, що згідно Закону України «Про вищу освіту» майже 2 роки статус коледжів і технікумів залишається невизначеним на законодавчому рівні. Термін прийому абітурієнтів для здобуття кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст» закінчився в 2016 році, що може призвести до втрати підготовки середньої ланки фахівців народного господарства та скорочення освітніх працівників аж до ліквідації названих навчальних закладів.

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Із цього приводу президія РПО направила звернення до Верховної Ради, Кабінету Міністрів України з пропозицією вжити невідкладних заходів щодо розгляду на пленарному засіданні парламенту даної ситуації та законодавчо вирішити статус навчальних закладів I–II рівня акредитації, виходячи з потреб суспільства та інтересів держави.

На засіданні президії РПО також розглянуто питання щодо оплати праці педагогічних працівників. Постановою Уряду від 14 грудня 2016 року «Про внесення зміни у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 року

№ 1298» передбачено підвищити на два тарифні розряди посадові оклади і ставки заробітної плати всім педагогічним працівникам навчальних закладів та установ освіти.

Проте даною постановою передбачено різні терміни підвищення тарифних розрядів поточних працівників залежно від навчальних закладів і джерел їх фінансування. Так, з 1 січня поточного року підвищуються посадові оклади та ставки заробітної плати лише тим працівникам навчальних закладів, які фінансуються за рахунок освітньої субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам. Працівникам інших типів навчальних закладів та установ освіти, що фінансуються за рахунок місцевих бюджетів (до-

школьних, позашкільних навчальних закладів та закладів профтехосвіти), таке підвищення в оплаті праці передбачено лише з 1 вересня 2017 року. Водночас органам місцевого самоврядування надано право приймати рішення про підвищення посадових окладів педагогічним працівникам закладів та установ освіти, що фінансуються за рахунок місцевих бюджетів, і до 1 вересня 2017 року.

Президія РПО направила звернення голові Івано-Франківської обласної ради Олександрі Сичу та керівникам депутатських фракцій, в якому просить включити до порядку денного чергової сесії облради проєкт рішення про підвищення на два тарифні розряди посадових окладів та ставок заробітної плати з 1 січня 2017 року і тим категоріям педагогічних працівників, які фінансуються з обласного бюджету.

Тарас ГРОСЕВИЧ

ЗАКАРПАТТЯ

ПІДПИСАНО ГАЛУЗЕВУ УГОДУ НА 2017–2020 РОКИ

Відповідно до Закону «Про соціальний діалог в Україні» рішенням Національної служби посередництва і примирення в Закарпатській області обласна організація профспілки працівників освіти і науки отримала Свідоцтво про визнання репрезентативності.

Заступник начальника відділення НСПП Василь Пазяк вручив голові обласної організації профспілки працівників освіти і науки Тетяні Повханіч Свідоцтво про відповідність критеріям репрезентативності Національної служби посередництва і примирення. Тим самим Закарпатську обласну організацію профспілки працівників освіти і науки визнано такою, що відповідає критеріям репрезентативності на територіальному рівні для участі у колективних переговорах з укладення територіальних угод та делегування представників до органів соціального діалогу. Також було підписано угоду між департаментом освіти і науки Закарпатської облдержадміністрації та обласною організацією профспілки працівників освіти і науки на 2017–2020 роки. Угода визначає узгоджені позиції сторін, спрямовані на їх співробітництво, створення умов для підвищення ефективності роботи навчальних закладів та установ освіти, реалізацію на цій основі професійних, трудових і соціально-економічних гарантій працюючих, забезпечення їх конституційних прав. Галузеву угоду підписали директор департаменту освіти і науки обласної державної адміністрації Ганна Сопкова та голова обласної організації профспілки працівників освіти і науки Тетяна Повханіч.

Сергій БАРАНЧИКОВ
Фото автора

ЗАЙНЯТІСТЬ – ПРОБЛЕМА № 1

Й без того непроста ситуація в сфері зайнятості на Дніпропетровщині загострилася нині в зв'язку з прийняттям нових законів про оплату праці. Тому дуже актуальним заходом став круглий стіл, проведений в облдержадміністрації за участю влади, обласного центру зайнятості, роботодавців і профспілок, на якому обговорювалися аспекти нової політики на ринку праці.

АКТУАЛЬНО

Як зазначив під час заходу голова обласного профоб'єднання Віталій Дубіль, для профспілок питання зайнятості завжди було серед найголовніших. Тому не випадково в програмному документі – Стратегії діяльності облпрофоб'єднання на період до 2020 року – є цілий розділ, який стосується забезпечення стабільної роботи економіки і на цій основі – збереження та розвитку трудового потенціалу, створення гідних умов праці та підвищення рівня її оплати, легалізації зайнятості і заробітної плати.

У рамках діючої в області системи соціального діалогу профспілки плідно співпрацюють з об'єднаннями роботодавців, органами влади та обласною службою зайнятості. Ще в березні 2009 року облпрофоб'єднання, обласний союз промисловців і підприємців та обласний центр зайнятості уклали тристоронню угоду про співпрацю, яка вже принесла певний позитивний результат. У рамках цього документа сторони взаємодіють у напрямках реалізації прав громадян на працю, формування в суспільстві соціально відповідального бізнесу, створення належних умов праці та забезпечення гідної заробітної плати, підвищення мотивації до праці та формування у молоді позитивного іміджу робітничих професій, взаємопідтримки у досягненні спільних цілей щодо вдосконалення трудових ресурсів і підвищення конкурентоспроможності робочої сили на ринку праці. Приділяється увага також соціальній інтеграції кризових категорій населення, у тому числі інвалідів, внутрішньо переміщених осіб, демобізованих учасників антитерористичної операції.

Водночас, за словами профлідера, сьогодні є багато невирішених проблем. Кризові явища в економіці призводять до значного зменшення числа зайнятих і переводу людей на скорочений режим роботи, зростання боргів із зарплати (вони складають нині 160 млн грн) та тінізації зайнятості й оплати праці, особливо в зв'язку з підвищенням мінімальної зарплати до 3200 грн. Стурбованість

профспілок викликають і проблеми з підготовкою робітничих кадрів, системою профтехосвіти.

Усе це спричиняє загострення соціальної напруженості в трудових колективах і суспільстві. Профспілкова сторона сподівається, що всі соціальні партнери, які наразі, зокрема, працюють над підготовкою нової територіальної угоди, через механізми обласної тристоронньої соціально-економічної ради будуть разом вирішувати ці питання в інтересах людини праці.

У виступах першого заступника голови Дніпропетровської ОДА Олега Кужмана, заступника голови Державної служби зайнятості Сергія Кравченка, директора обласного центру зайнятості Вікторії Кузнецової, голови Федерації організацій роботодавців Дніпропетровщини Віктора Сергєєва, керівників галузевих об'єднань роботодавців і господарників порушувалися актуальні проблеми цієї важливої сфери та визначалися шляхи їх вирішення. Ішлося, зокрема, про розширення функцій служби зайнятості, напрямів співпраці з роботодавцями та соцпартнерами, легалізацію зайнятості населення та удосконалення діяльності центрів професійно-технічної освіти ДСЗ щодо підготовки кадрів для роботодавців за робітничими професіями.

Значалося, що служба зайнятості виходить на новий рівень надання послуг на ринку праці, впроваджує організаційні зміни та нові підходи в роботі з клієнтами, посилює сервісну складову надання послуг населенню та роботодавцям. Важливим вектором розвитку Дніпропетровщини є вибудовування ефективної взаємодії ДСЗ, роботодавців, профспілок і влади. Така співпраця забезпечить області стабільне економічне зростання, розвиток бізнесу та трудових відносин.

Учасники зустрічі підтримали пропозиції щодо запровадження нової політики у сфері зайнятості як на регіональному, так і державному рівнях; схвалили організаційні зміни, що проводяться регіональною службою зайнятості; визнали доцільним введення електронних сервісів для роботодавців, створення можливості отримання онлайн-послуг і надання вакансій через електронні кабінети роботодавця; підтримали зміни у законодавстві про зайнятість та соціальне страхування на випадок безробіття в частині запровадження нових механізмів активізації безробітних до пошуку роботи та стимулювання роботодавців, які працевлаштовують соціально незахищених громадян.

Віктор КОВРИГА

**ВІТАЛІЙ ДУБІЛЬ, ГОЛОВА
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО
ОБЛАСНОГО ОБ'ЄДНАННЯ
ПРОФСПІЛОК:**

«Для профспілок питання зайнятості завжди було серед найголовніших, тому не випадково в програмному документі – Стратегії діяльності облпрофоб'єднання на період до 2020 року – є цілий розділ, який стосується забезпечення стабільної роботи економіки і на цій основі – збереження та розвитку трудового потенціалу, створення гідних умов праці та підвищення рівня її оплати, легалізації зайнятості і заробітної плати.»

ГАЛУЗЕВА УГОДА

ДЛЯ СТАБІЛЬНОЇ РОБОТИ ГАЛУЗІ

Укладено нову галузеву угоду між Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Об'єднанням організацій роботодавців «Всеукраїнська конфедерація роботодавців житлово-комунальної галузі України» та Центральним комітетом Профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення України на 2017–2018 роки.

Галузева угода покликана забезпечити стабільну та якісну роботу суб'єктів господарювання у сфері житлово-комунального господарства.

Угода забезпечує рівень мінімальної зарплати для всіх працівників галузі, а завдяки договірним положенням і нормам, зокрема норми щодо тарифної ставки робітника I розряду в розмірі не менше 120% від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, передбачає підвищення зарплати працівникам і керівникам галузевих підприємств. Нею встановлено положення і норми в питаннях нормування та охорони праці, організації режиму праці та відпочинку, а також соціальні гарантії.

З огляду на те, що положення і норми галузевої угоди обов'язкові для застосування на подальших рівнях колективних переговорів як мінімальні гарантії, з упевненістю можна оцінити її як нормативний документ, який є джерелом мотивації профспілкового членства.

КУЛЬТУРА

ПІДПИСАНО МАЛУ СОЦІАЛЬНУ КОНСТИТУЦІЮ

7 лютого в урочистій обстановці відбулося підписання галузевої угоди між Міністерством молоді та спорту та Профспілкою працівників культури України на 2017–2021 роки у молодіжній сфері, сферах фізичної культури і спорту, національно-патріотичного виховання.

Підписи під документом поставили міністр молоді та спорту України Ігор Жданов і голова Профспілки працівників культури України Людмила Перелигіна.

У вступному слові міністр підкреслив значущість соціального діалогу з Профспілкою та наголосив на необхідності поглиблення подальшої співпраці для забезпечення ефективного розвитку галузі та вирішення соціально-економічних проблем працюючої людини.

Зі свого боку, голова Профспілки Людмила Перелигіна зазначила: «Упродовж багатьох років наша Профспілка співпрацює з Міністерством молоді та спорту України у питаннях соціально-економічного захисту працівників галузі. І сьогодні ми зібралися з нагоди дуже актуальної події – підписання галузевої угоди, нашої малої соціальної конституції, в якій на 5 років чітко визначені позиції соціального партнерства».

Хочу зазначити, що після підписання Генеральної угоди серед галузевих сфер культури першою підписується галузева угода саме з Міністерством молоді та спорту. Ми вкотре підтвердили нашу єдність у вирішенні соціально-економічних проблем, що стосуються людини праці.

Це добрий знак! Ми є надійними соціальними партнерами! Тепер залишається головне – з такою потужною командою справжніх професіоналів, якими є керівництво та апарат міністерства, спільно виконувати покладені на нас завдання в питаннях молодіжної політики, ефективного розвитку та підтримки фізичної культури і спорту та, безумовно, патріотичному вихованні молоді, особливо в цей нелегкий для нашої країни час. Користуючись нагодою, хочу ще раз висловити слова подяки від всіх працівників галузі – членів нашої Профспілки, і маю надію на подальшу плідну співпрацю».

ЗА ПЕВНИХ ОБСТАВИН

ЯК ЗВІЛЬНИТИСЯ БЕЗ ВІДПРАЦЮВАННЯ?

Чи можу я звільнитися за власним бажанням у зв'язку з переїздом на інше місце проживання без відпрацювання протягом 2 тижнів? Що робити, якщо керівник підприємства не хоче приймати заяву?

Відповідно до ст. 38 КЗпП у разі, коли заява працівника про звільнення з роботи за власним бажанням зумовлена неможливістю продовжувати роботу (переїзд на нове місце проживання; переведення чоловіка або дружини на роботу в іншу місцевість; вступ до навчального закладу; неможливість проживання у даній місцевості, підтверджена медичним висновком; вагітність; догляд за дитиною до досягнення нею 14-річного віку або дитиною-інвалідом; догляд за хворим членом сім'ї відповідно до медичного висновку або інвалідом I групи; вихід на пенсію; прийняття на роботу за конкурсом, а також з інших поважних причин), власник або уповноважений ним орган повинен розірвати трудовий договір у строк, про який просить працівник.

Таким чином, працівник має право подати заяву про звільнення до роботодавця та не відпрацювати 2-тижневий термін. Заяву можна надіслати поштою, якщо роботодавець відмовляється її приймати.

ПІДСТАВИ

ДОСТРОКОВЕ ПРИПИНЕННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН

Які підстави для дострокового звільнення працівника?

Відповідно до положень трудового законодавства, трудовий договір може бути припинений у кількох випадках:

- угода сторін;
- закінчення терміну, якщо було укладено строковий трудовий договір;
- призов або вступ працівника на військову службу, направлення на альтернативну службу;
- переведення працівника, за його згодою, на інше підприємство або перехід на виборну посаду;
- відмова працівника від переведення на роботу в іншу місцевість разом з підприємством, а також від продовження роботи у зв'язку із зміною істотних умов праці;
- набрання чинності вироком суду, яким працівника засуджено (крім випадків умовного засудження) до позбавлення волі або до іншого покарання, яке виключає можливість продовження даної роботи;
- підстави, передбачені контрактом;
- розірвання трудового договору з ініціативи працівника;
- розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу;
- розірвання трудового договору на вимогу профспілкового чи іншого уповноваженого на представництво трудовим колективом органу.

ТРУДОВИЙ АРБІТРАЖ

Якими нормативно-правовими актами визначено поняття трудового арбітражу та його функції, і хто може входити до його складу?

ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТУ

Поняття трудового арбітражу та його функції виписані в ст. 11, 12, 13, 14 Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)». Трудовий арбітраж – це орган, який формується із залучених сторонами колективного трудового спору фахівців, експертів та інших осіб і приймає рішення по суті колективного трудового спору.

Він утворюється за ініціативою однієї із сторін спору або незалежного посередника. Без огляду на рівень колективного спору трудовий арбітраж утворюється у 3-денний термін або з моменту закінчення строків прийняття рішення мирною комісією (ПК), а якщо спір не підлягає розгляду ПК, то з моменту виникнення такого спору.

Кількісний і персональний склад трудового арбітражу визначається за погодженням між сторонами спору. Рішення про це оформляється протоколом чи угодою. До складу трудового арбітражу можуть входити народні депутати України, представники органів державної виконавчої влади та місцевого самоврядування. На прохання сторін трудового спору регіональні відділення Національної служби посередництва і примирення направляють своїх спеціалістів, експертів для участі в роботі трудового арбітражу.

До складу трудового арбітражу не можуть залучатися особи, які є представниками сторін колективного трудового спору, або інші особи, які тією чи іншою мірою зацікавлені в його вирішенні на користь однієї із сторін.

Трудовий арбітраж повинен розглянути спір і прийняти рішення

в 10-денний термін від дня його утворення. Сам арбітраж може продовжити цей термін до 20 днів. Рішення про продовження терміну приймається більшістю голосів членів трудового арбітражу.

Сторони спору мають право домовитися про місце та процедуру

хідне, то і представників інших зацікавлених органів та організацій.

Усі документи або інша інформація, що подається однією із сторін трудовому арбітражу, обов'язково передаються для ознайомлення іншій стороні. Сторони також в обов'язковому порядку ознайомлюються з висновками експертів та іншими документами, що є в розпорядженні трудового арбітражу.

Рішення трудового арбітражу приймається простою більшістю голосів, оформляється протоколом, який підписується всіма членами трудового арбітражу. Будь-який член арбітражу має право викласти письмово свою окрему думку, якщо він не згоден з ухваленим рішенням. Окрема думка члена трудового арбітражу долучається до протоколу засідання.

Рішення цього органу є обов'язковим для сторін спору, якщо вони про це попередньо домовилися при утворенні трудового арбітражу. Якщо такої домовленості про обов'язковість його рішення не було, то сумнівною видається доцільність його утворення, що можна, очевидно, визнати недоліком чинного законодавства.

Рішення трудового арбітражу надсилається сторонам у 3-денний термін з моменту його прийняття, а його копія направляється до регіонального відділення Національної служби посередництва і примирення.

ТРУДОВИЙ АРБІТРАЖ – ЦЕ ОРГАН, ЯКИЙ ФОРМУЄТЬСЯ ІЗ ЗАЛУЧЕНИХ СТОРОНАМИ КОЛЕКТИВНОГО ТРУДОВОГО СПОРУ ФАХІВЦІВ, ЕКСПЕРТІВ ТА ІНШИХ ОСІБ І ПРИЙМАЄ РІШЕННЯ ПО СУТІ КОЛЕКТИВНОГО ТРУДОВОГО СПОРУ.

розгляду спору. Якщо ж сторонам не вдалося домовитись про це, то сам трудовий арбітраж має право встановити процедуру розгляду спору і місце його розгляду з урахуванням обставин справи.

Арбітраж обирає голову з числа членів трудового арбітражу простою більшістю голосів.

Колективний трудовий спір розглядається з обов'язковою участю представників конфліктуючих сторін, а якщо арбітраж визнає за необ-

ДОКУМЕНТ

ЧИМ ЗАГРОЖУЄ НЕОФОРМЛЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ

Чи обов'язково укладати трудовий договір при оформленні на роботу? Чим може загрозувати працівникові відсутність такого документа?

Укладення трудового договору є обов'язковим при оформленні працівника на роботу. Відповідно до ч. 3 ст. 24 Кодексу законів про працю України працівник не може бути допущений до роботи без укладення трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним орга-

ну, та повідомлення центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування про прийняття працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Тобто, допущення праців-

ника до роботи до видання наказу (розпорядження) про його прийняття буде неправомірним. Трудовий договір укладається, як правило, в письмовій формі. Працівник повинен пам'ятати, що без офіційного оформлення робота не зараховується до трудового стажу, а сам працівник втрачає право на: – соціальне страхування

(з неофіційної винагороди не сплачуються страхові внески);

– отримання допомоги у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності в разі хвороби;

– отримання відшкодування шкоди в разі профзахворювання або якщо стався нещасний випадок на виробництві;

– щорічну оплачувану відпустку.

«ПІД ВПЛИВОМ ПРОФСПІЛОК ПРАЦЯ ПОВИННА СТАТИ ТОВАРОМ НАРІВНІ З ІНШИМИ ТОВАРАМИ, А РОБІТНИК – ЙОГО ВЛАСНИКОМ»

Під таким гаслом у рамках реалізації дансько-українського навчального проекту пройшов триденний семінар-тренінг активу Профспілки працівників культури України, в якому взяла участь її голова Людмила Перелигіна.

СЕМІНАР-ТРЕНІНГ

Профспілковий рух в Україні переживає складний етап становлення та пошуку свого місця в системі нових соціально-економічних відносин, а саме відносин найманої праці з капіталом, які поступово переходять на загальносвітові стандарти. Це суттєво змінило місце і роль професійних спілок у соціально-трудовій сфері.

Складний процес вироблення механізмів взаємодії профспілок, держави та роботодавців у рамках соціального партнерства потребує визначення нових підходів, спрямованих на захист права на працю, як радикальних (акції протесту), так і поміркованих (переговори, укладання угод). Саме колективно-трудова відносина, що виступають засобом регулювання всього комплексу соціально-побутових умов і методом регулювання трудових відносин, повинні розглядатися в новому вимірі – через механізм створення ефективної системи організації та управління соціально-економічним розвитком на місцевому рівні.

Тож одна з основних тем семінару була присвячена створенню нової моделі колективного договору в умовах децентралізації влади, яка чітко визначає зобов'язання та відповідальність сторін соціального діалогу, роль якого сьогодні особливо зростає на рівні району, міста та села.

У цьому контексті надзвичайно актуальним та важливим був виступ голови Профспілки працівників культури України Людмили Перелигіної, яка, враховуючи власний досвід роботи з міжнародними профспілками, охарактеризувала виклики, що постають перед працівниками культури в майбутньому. «Кожна серйозна реформа потребує оцінки ризиків, ретельного планування та співпраці з професійним середовищем. Поспішні, невідготовлені дії можуть бути фатальними для культури, – зазначила вона. – Останнім часом до Профспілки надходить багато негативних сигналів щодо намагання місцевих органів влади оптимізувати заклади культури. Головний аргумент – відсутність коштів. І як

результат, звільнення працівників, втрата первинної профспілкової ланки».

Підсумки проведеного Профспілкою моніторингу наявності закладів культури після створення об'єднаних громад свідчать, що більшість таких закладів, що розташовані на первинному рівні, під загрозою закриття. Тож необхідно негайно долучитися до участі в створенні об'єднаних територіальних громад, визначити проблеми на місцях, втручатися у формування бюджету громади, домагатися збереження закладів культури та створення робочих місць, використовувати можливості колдоговорів для захисту прав працівників культури, щоб вони не залишилися наодинці із своїми проблемами. «Використовуючи досвід Данської профспілки ЗФ щодо підтримання високої ціни найманої праці саме через колективний договір, особистий досвід, групову розробку рекомендацій, наш головний завданням на семінарі має бути вироблення вдосконаленого колективного договору та напрацювання нової моделі первинної організації Профспілки у новостворених об'єднаних громадах», – підсумувала Людмила Перелигіна.

У ході практичної частини семінару тренери, які також є учасниками дансько-українського проекту, Анатолій Ялович та Тетяна Побережна застосовували інтерактивні методи навчання, що дозволило слухачам глибоше розібратися в питаннях колективно-договірної регулювання та функціонування первинної профспілкової організації в об'єднаній територіальній громаді. Слід зазначити, що в Профспілці існує усталена практика проведення освітніх семінарів для профспілкового активу саме тренерами-викладачами, підготовленими дансько-українським проектом.

Оскільки серед слухачів семінару були досвідчені профспілкові лідери з великим особистим багажем навичок профспілкової роботи, практичні вправи опиралися якраз на різні підходи в підготовці, початку і, власне, веденні переговорів. Основою цих практичних занять були теоретичні

рекомендації, розроблені представниками Данської профспілки ЗФ, і вони стали тим раціональним зерном, що дало поштовх тематичним дискусіям.

Особливу зацікавленість та жваве обговорення викликала угода між управлінням культури Закарпатської ОДА та обласною організацією Профспілки (голова Наталія Товтін), яка включає в себе всі сучасні зміни в законодавстві галузі культури. Окрім цього, розглядалися різноманітні моделі створення первинної ланки Профспілки в об'єднаній територіальній громаді та відпрацьовувалися механізми і форми впливу первинної профспілкової організації на соціально-трудова складову функціонування громади.

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Людмила ПЕРЕЛИГІНА, голова Профспілки працівників культури України: «Нам необхідно негайно долучитися до участі в створенні об'єднаних територіальних громад, визначити проблеми на місцях, втручатися у формування бюджету громади, домагатися збереження закладів культури та створення робочих місць, використовувати можливості колдоговорів для захисту прав працівників культури, щоб вони не залишилися наодинці із своїми проблемами. Використовуючи досвід Данської профспілки ЗФ щодо підтримання високої ціни найманої праці саме через колективний договір, особистий досвід, групову розробку рекомендацій, нашим головним завданням на семінарі має бути вироблення вдосконаленого колективного договору та напрацювання нової моделі первинної організації Профспілки у новостворених об'єднаних громадах».

За підсумками практичних занять було напрацьовано удосконалену модель колективного договору для закладів культури, в яких працює художньо-артистичний персонал, а також пакет рекомендацій щодо правил і процедур соціальної діяльності та відповідальності роботодавців і профспілок на рівні підприємств та регіонів.

Насамкінець доречно навести думку політолога Віктора Каспрука з його статті «Соціальний фактор зможе об'єднати Україну». На мій погляд, висновок автора, що об'єднати нашу країну зможе саме соціальний фактор, є досить слушним: «І чи не професійні спілки, як захисні колективні організації трудящих, мета яких – соціально-економічний захист своїх членів, повинні виступити стабілізуючим і об'єднавчим соціальним фактором трансформаційних процесів, щоб члени профспілки по всій Україні відчували себе захищеними у соціальному плані та впевненими в завтрашньому дні».

Галина ГАЙДУК,

учасниця третьої групи дансько-українського проекту

ВЛАСНИЙ ПОГЛЯД

РОЗВИВАТИ МОТИВАЦІЮ ПРОФСПІЛКОВОГО ЧЛЕНСТВА

Минуло більше 2 років, як мене було обрано головою цехового профспілкового комітету автоматного цеху ПАТ «АвтоКрАЗ». Негативними чинниками в профспілковій роботі, на мій погляд, є відсутність мотивації профчленства та слабе розуміння працівниками заводу основних напрямів діяльності профспілок.

Так, наприклад, під час спілкування з працівниками, які вже вийшли або найближчим часом збираються вийти на пенсію, а тому більшість свого життя працювали за часів СРСР, можна дійти висновку, що в їхньому уявленні діяльність профспілкових організацій має спрямовуватись не на захист прав працівників на гідні умови праці та заробітну плату, дотримання трудового законодавства і т. ін., а на забезпечення оздоровчих путівок, подарунків на новорічні свята, організацію різноманітних культурних та спортивних заходів. Тож своє бажання припинити членство в профспілці вони мотивують поважним віком, а також тим, що профспілка їм уже нічим допомогти не може, адже ані путівки, ані подарунки їм не потрібні. У молоді ж, яка приходить на підприємство, взагалі відсутнє розуміння ролі профспілки. Тому цей контингент легше зацікавити до членства й залучити до профспілкової діяльності, підняти на страйк тощо.

Ще однією проблемою є недоліки та колізії в законодавстві. Вважаю досить суперечливим той факт, що для колективного дого-

вору, укладеного профспілкою, поширюється на всіх працівників підприємства. Приміром, домоглася ФПУ прийняття змін до законодавства, які поширюються на всіх працюючих в Україні, а голова профспілки разом з профспілковим активом добилися підвищення заробітної плати знову ж таки для всіх працівників, байдуже, членів профспілки чи ні. Натомість сплачувати внески, брати активну участь у профспілковій діяльності, мітингах, пікетгах, виявляється, не потрібно.

На мій погляд, на рівні керівництва профспілок необхідно порушувати питання щодо поширення колективного договору лише на членів профспілки. Або передбачити для них альтернативні механізми преференцій, тим самим підвищуючи мотивацію до профчленства й активної участі в профспілковій роботі. Адже в таких умовах, які наразі склалися, дуже важко розвивати мотивацію. Хоча особисто мені в цьому напрямі допомагає участь в дансько-українському проекті.

Дмитро ДІБРОВ,

учасник першої групи дансько-українського проекту

Навчальні семінари та конференції, що проводяться в рамках дансько-українського проекту, допомагають мені ефективно вести агітацію та формувати позитивний імідж профспілок, а також самовдосконалюватися і підвищувати свій авторитет як профспілкового лідера.

Учасники семінару дійшли висновку, що напрацювання міжнародних профспілок, зокрема Данської профспілки ЗФ, із соціального захисту своїх членів допомагають знаходити нові підходи до розбудови профспілкових організацій, запроваджувати такі форми і методи діяльності, які дозволяють профспілкам застосовувати всі можливі важелі впливу для здійснення ефективного захисту працівників від будь-яких порушень їх трудових прав.

КУЛЬТУРА

МИСТЕЦТВО

«ЗАВДЯЧУЮ ДОЛІ, ЩО ОБРАЛА ПРОФЕСІЮ ЖИВОПИСЦЯ»

Вікторія Павленкова ще з дитинства мріяла стати художником. Малює змалечку. Навчалась у художній школі. Тому після закінчення 9-го класу Хмельницької загальноосвітньої школи № 10 вступила до Вищого професійного училища № 25 м. Хмельницького, аби опанувати омріяну професію.

Вікторія добре навчається на першому курсі, бере активну участь в громадському житті навчального закладу, завдячує долі, що обрала саме цю професію.

«Ми, юнаки та дівчата – майбутні живописці, масмо змогу не тільки вдосконалити своє вміння під час виробничої практики, а й розмалюючи стіни рідного училища, залишити про себе добру згадку», – розповідає Вікторія.

А ще вона вдячна своїм наставникам – викладачам Тетяні Богущ, Яні Головатій, Василю Гринчаку, майстром виробничого навчання Любові Шалі і Оксані Римшині та іншим, які віддають своїм вихованцям серце і душу, аби ті майстерно опанували ази професії.

Нещодавно Вікторія взяла участь в обласному конкурсі юних художників ім. Людмили та Миколи Мазурів «Подільська палітра», де виборола призове місце і була нагороджена Подією Хмельницької обласної ради. «Мені приємно за наших вихованців, які сумлінно та відповідально ставляться до опанування професії не тільки живописця, а й інших робітничих професій та молодших спеціалістів», – зазначає старший майстер Любов Пархомок. Такої ж думки про спільчан голова профкому навчального закладу Наталія Салабай.

Валерій МАРЦЕНЮК

СПІЛКУЙСЯ УКРАЇНСЬКОЮ

ВОНА ЗВУЧИТЬ НАЧЕ ПІСНЯ

Київський університет ім. Б. Грінченка оголосив Рік української мови у вищих навчальних закладах.

Як повідомляє прес-служба Профспілки працівників освіти і науки України, заходи розпочалися з Дня української писемності та мови – 9 листопада 2016 року і триватимуть до 9 листопада 2017-го.

Програма заходів досить насичена і різнобічна. На студентство протягом року очікують наукові читання, інтелектуальні квести, створення карти України, де кожна область позначена характерним мовним діалектом, флешмоби в соціальних мережах та розсилання інфографіки «Як заговорити українською. Практичні поради», брейн-ринги, конкурси есе про Україну та рідний край, конкурс студентських проєктів тощо.

Студенти та викладачі-грінченківці, які протягом року за програмами обміню чим з науковою метою перебуватимуть в країнах Євросоюзу, проведуть там невеликі освітні акції про Україну та її культуру.

ПРОФСПІЛКОВИЙ ЗАХИСТ УЧАСНИКІВ АТО

ВАРТО ЗНАТИ

У січні вийшла з друку книга «Трудові та соціально-економічні права учасників АТО: забезпечення та профспілковий захист». Автори видання – голова Української федерації профспілкових організацій – профспілки працівників підприємств з іноземними інвестиціями, господарських товариств, організацій та установ Вацлав Янчевський та його заступник Олександр Крисяк відповідали на запитання «ПВ».

– У 2014 році вийшла ваша книга «Пільги та гарантії працівникам, призваним на військову службу по мобілізації». Нова книга – це доповнене видання попередньої?

– Це продовження теми, викладеної у першій книзі, де ми робили наголос на темі мобілізації, а саме порядку її проведення, пільгах та гарантіях працівникам, призваним на військову службу в АТО. У новій книзі представлено аналіз, насамперед, чинного законодавства, що встановлює пільги працівникам, які демобілізувалися та повернулися на роботу на свої підприємства, в установи, організації. Докладно розглянуто встановлення додаткових пільг за рахунок власних коштів у колективних договорах та угодах.

– Скільки учасників АТО на сьогодні працюють у народному господарстві?

– Точної цифри ніхто не знає. Але на парламентських слуханнях «Державні гарантії і соціальний захист учасників АТО. Революції гідності: стан та перспективи», що відбулися 19 жовтня 2016 року, були озвучені деякі показники: на день слухань 266 тис. учасників АТО отримали статус учасників бойових дій, 4 тис. – статус інвалідів війни, в Україні налічується 6 тис. членів сімей загиблих учасників АТО. У ЗМІ станом на 20 січня 2017 року називають 278 тис. учасників бойових дій.

– Чому парламентарі акцентували увагу на цьому питанні?

– Насамперед тому, що вдосконалення потребує як правова база надання гарантій і пільг учасникам АТО, так і дотримання цих гарантій державними органами та посадовими особами, які є відповідальними за їх надання.

Учасники АТО отримують, на превеликий жаль, не всі пільги. Про це в ефірі одного з телеканалів 20 жовтня 2016 року прямо заявила керівник управління у справах ветеранів і учасників АТО Мінсоцполітики Олександра Тарасова: «На сьогодні із 23 пільг, що прописані законом про статус ветеранів війни, забезпечуються лише кілька: безкоштовний проїзд, житло надається нині тільки сім'ям загиблих та інвалідів І та ІІ груп. Багато учасників бойових дій, які брали участь в АТО, потребують поліпшення житлових умов, професійного навчання і працевлаштування».

Є випадки, коли надання пільги, прописаної в законі, перетворюється на фарс.

– Можете навести конкретний приклад?

– Звичайно. Відповідно до ЗУ «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», за бажанням інваліда замість путівки на санаторно-курортне лікування він може один раз на два роки одержувати грошову компенсацію: інваліди війни І-ІІ груп – у розмірі середньої вартості путівки, інваліди ІІІ групи – у розмірі 75% середньої вартості путівки. Виплачується ця компенсація в порядку і розмірах, визначених постановою Кабміну від 17 червня 2004 року № 785 із змінами від 25 листопада 2015 року № 969. Розмір компенсації санаторно-курортного лікування на 2016 рік встановлений наказом Мінсоцполітики України № 226 від 09.03.2016, відповідно до Закону «Про державний бюджет України», інвалідам І-ІІ груп – 400 грн, інвалідам ІІІ групи – 300 грн, що компенсує вартість одного дня лікування. То хіба це не знехання над інвалідами війни?

– Яка роль профспілок у захисті трудових прав і соціально-економічних пільг учасників АТО?

– Одним-двома словами на це запитання не відповісти. Ми в своїй книзі, з урахуванням рекомендацій Федерації профспілок України, намагаємося дати вищевказану відповідь на нього. Головне, що вчорашні працівники, які були призвані по мобілізації, повернулися на свої робочі місця. Здебільшого це наші члени профспілки. Тому відповідно до ЗУ «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», усі профспілкові органи, в межах своєї компетенції, повинні забезпечити дієвий громадський контроль за дотриманням трудових прав і соціально-економічних гарантій учасникам АТО.

СКАНВОРД

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виристе його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», бульвар Дружби народів, 5, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net.

Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

На жаль, цього разу переможців конкурсу не виявилось.

До уваги переможців конкурсу! Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу і поштовий індекс.

Відповіді на сканворд, надрукований у № 5. Grid with words like ВОЛОНТЕРИ, СПІЛКА, ПІСНЯ, etc.

Large crossword puzzle grid with clues in Ukrainian. Includes a photo of a man and a cow.

Експертна рада Національного олімпійського комітету України визнала кращою спортсменкою січня чемпіонку Європи з біатлону Юлію Джиму.

**ПРОФСПІЛКОВІ
ВІСТІ** № 6
9 лютого 2017

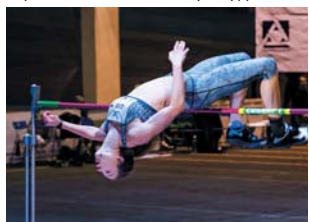
ЗАПОРІЖЖЯ - КИЇВ - СУМИ - БЕЛГРАД

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Наприкінці січня у Запоріжжі проходив командний чемпіонат України - 2017 з легкої атлетики в приміщенні. Ці змагання стали одним із заключних етапів підготовки і відбору вітчизняних атлетів на першість Європи в приміщенні, яку з 3 по 5 березня прийматиме столиця Сербії.

**Володимир Полетаєв,
спеціально для «ПВ»**

Під час урочистої церемонії відкриття командного чемпіонату України відбулося нагородження найкращих вітчизняних легкоатлетичних фахівців та атлетів. Зокрема, президент Федерації легкої атлетики України Ігор Гоцул від імені керівництва Європейської атлетики вручив тренерські нагороди ЄА заслуженому тренеру України Анатолію Орнанджі та наставниці переможниці юнацького чемпіонату Європи Аліні Шух - Майї Шух. А сама Аліна отримала відзнаку ФЛАУ як найкраща молода легкоатлетка України 2016 року. І вже за кілька годин вона довела, що отримала нагороду небезпідставно - встановила у п'ятиборстві новий світовий юніорський рекорд! Запоріжжя - щасливе місто для багатоборки з Броварів, зазначає офіційний сайт ФЛАУ. Рік тому на командному чемпіонаті України Аліна тут встановила юніорський рекорд країни, наразі ж - уже світовий рекорд для цієї вікової групи. У трьох з п'яти дисциплін Шух встановила особисті рекорди. Її беззаперечна перевага над суперницями ще перед останнім видом (бігом на 800 м) зняла усі питання щодо переможниці змагань. Але 17-річна атлетка, яка має в своїй колекції бронзу юнацького чемпіонату світу та золоту юнацького чемпіонату Європи, поставила перед собою мету в цьому зимовому сезоні пробитися на свій перший в кар'єрі великий дорослий міжнародний старт - чемпіонат Європи в приміщенні. Аби позмагатися в Белграді, багатоборцям потрібно показати в зимовому сезоні результат з ТОП-8 європейського листа. А 4550 очок, які Аліна набрала у сумі в Запоріжжі, це не просто новий світовий рекорд серед юніорів - наразі це найкращий результат сезону в світі і серед дорослих!

За відсутності чималої кількості досвідчених вітчизняних атлетів, які взяли паузу після виснажливого олімпійського сезону, чудовий шанс проявити себе отримала молодь. У стрибках у довжину серед чоловіків перемогу здобув 20-річний Владислав Мазур з Житомирщини, в активі якого уже є виконаний норматив на Белград - 2017. А в Запоріжжі йому для перемоги вистачило стрибка на 7 м 65 см. На 400-метровіці серед жінок найшвидшою виявилася господарка змагань 19-річна Анастасія Бризгіна - 55,54 секунди. Ще одна представниця Запоріжжя Анастасія Ткачук оформила своєрідний «хет-трик» - виграла змагання з бігу на 1500 м (4.14,58 с), стала найкращою на дистанції 800 м (2.04,97), а потім разом з подругами по збірній Запорізької області Ольгою Борисенко, Анастасією Бризгіною та Наталією Дерев'янко тріумфувала в естафеті 200+400+600+800 м. Остаточну склад збірної України на чемпіонат Європи в приміщенні визначиться після змагань Кубка України, який відбудеться 11 лютого в Києві, та чемпіонату країни у Сумах 17-19 лютого.

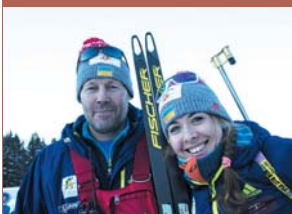
ЮЛІЯ ДЖИМА - КРАЩА СПОРТСМЕНКА СІЧНЯ

За підсумками першого місяця нового року експертна рада Національного олімпійського комітету України визнала кращою спортсменкою січня новоспечену чемпіонку Європи з біатлону Юлію Джиму. Найкращим тренером місяця став старший тренер жіночої біатлонної команди України Урош Велепец.

**Володимир ПОЛЕТАЄВ,
спеціально для «ПВ»**

Юлія Джима вперше була удостоєна звання кращої спортсменки місяця в Україні. Високе визнання НОК олімпійська чемпіонка здобула завдяки блискучому виступу на європейській першості в польських Душниках-Здруй, про який «ПВ» інформували в попередньому номері. На чемпіонаті Старого континенту Юлія виборола повний комплект нагород. У спринтерській гонці вона, продемонструвавши відмінну чисту стрільбу й високу швидкість на трасі, не залишила жодного шансу своїм суперницям й посіла найвищу сходинку на п'єдесталі пошани. Медальну ходу українка продовжила в гонці переслідування, в якій принесла нашої країні «срібло». А за результатами змішаної естафети Юлія разом з колегами по команді Анастасією Меркушиною, Олександром Жирним та Русланом Ткаленком пійшла на третю сходинку п'єдесталу пошани.

САДОВА КРОКУЄ П'ЄДЕСТАЛАМИ

ФЕХТУВАННЯ

Як уже інформували «ПВ» своїх читачів, недавно у столиці Словаччини на командних змаганнях в рамках Європейського етапу кадетського циклу з фехтування на шпагах юні представниці України показали гідний результат, виборовши третє місце в загальному заліку. А днями одна з нашої четвірки призерок **Братислави зійшла на подіум і в Києві - Дарія Садова стала срібною призеркою на юніорському чемпіонаті країни.**

**Валерій Марценюк,
спеціально для «ПВ»**

До складу нашої жіночої команди, яка виступала в Братиславі, входили Анастасія Кондрат, Анастасія Зеленцова, Анна Чернишова та Дарія Садова. Остання нещодавно поповнила свою колекцію нагород і потішила вдалим виступом тренера Ігоря Свідницького. Вихованка Хмельницької ДЮСШ № 2 у столиці на чемпіонаті України з фехтування на шпагах серед юніорів виборола друге місце, пропустивши поперед себе в таблиці про ранги лише Дарію Варфоломееву з Ужгорода.

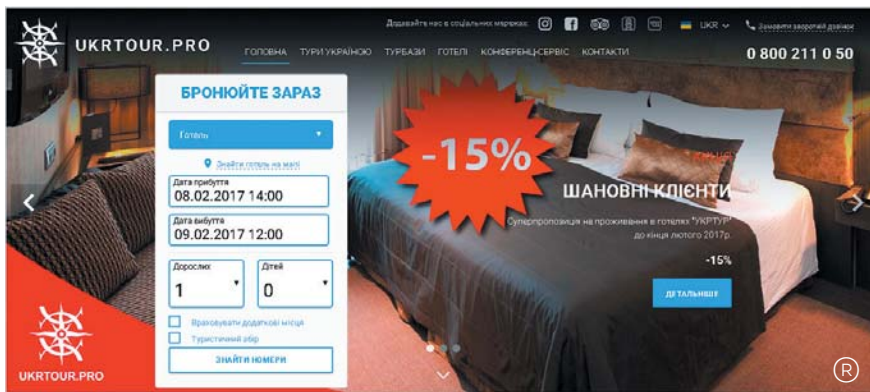
У 1/4 фіналу Варфоломеева поборолла лідера національного рейтингу Інну Бровко, отримавши непросту перемогу з рахунком 15:14. Далі

ужгородська шпажистка виграла у киянки Алли Гришук 15:11, а у фіналі залишила без «золота» й фехтувальницю з Хмельницького Дарію Садову, завершивши бій з рахунком 15:10 на свою користь. Зазначимо, що на третю сходинку п'єдесталу пошани зійшла ще одна представниця столиці Катерина Чорній, яка стала бронзовим призером змагань, поступившись у півфіналі Дарії Садовій з рахунком 11:15.

У юнацькій частині турніру Назар Кожин у вирішальному поєдинку взяв гору над першим номером всеукраїнського рейтингу Павлом Лиманським, перемігши опонента з рахунком 15:12, інформує офіційний сайт Національної федерації фехтування України. Володарями «бронзи» стали харків'янин Євген Горбачук, який в 1/2 не вперся з Лиманським - 13:15, а також Віталій Свистіг з Львова, який мало не забрав у Кожина путівку на вирішальний поєдинок: львів'янин поступився противнику з рахунком 14:15.

«УКРПРОФТУР» ПРОПОНУЄ НОВИЙ СЕРВІС ОНЛАЙН БРОНЮВАННЯ ПРОФСПІЛКОВИХ ГОТЕЛІЙ ПО ВСІЙ УКРАЇНІ «UKRTOUR.PRO» З ВЛАСНИМ КОЛЛ-ЦЕНТРОМ

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТА

**ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА
ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ
ВИДАНЬ НА 2017 РІК!**

Вартість передплати на 2017 рік становить:

- газета «Профспілкові вісті» – **173,64 грн** (передплатний індекс – 22152);
- журнал «Бібліотека голови профспілкового комітету» – **72,60 грн** (передплатний індекс – 22909).

ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

**ПІДПРИЄМСТВО «ПРОФІНФОРМ» ФПУ
НАДАЄ ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ**

ВИГОТОВЛЕННЯ:

- ❖ брошур;
- ❖ буклетів;
- ❖ методичок;
- ❖ листівок;
- ❖ календарів;
- ❖ папок;
- ❖ КНИГ.

**РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМНИХ
ОГОЛОШЕНЬ:**

- у друкованих виданнях («Профспілкові вісті», «Бібліотека голови профспілкового комітету»);
- на нашому сайті www.psv.org.ua.